

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 1**

1. W terminie ustawowym oskarżony Rafał P. złożył w Sądzie Rejonowym w K. sprzeciw od wyroku nakazowego. Przewodniczący wydziału, po stwierdzeniu, że sprzeciw nie został podpisany przez oskarżonego, wezwał go o uzupełnienie stwierdzonego braku w terminie 7 dni pod rygorem odmowy przyjęcia sprzeciwu. Wobec nieuzupełnienia braku w terminie, przewodniczący wydziału wydał zarządzenie o odmowie przyjęcia sprzeciwu. W terminie 7 dni od doręczenia zarządzenia oskarżony skierował do Sądu wnioski o przywrócenie terminu do uzupełnienia braku sprzeciwu. W uzasadnieniu podniósł, że z uwagi na miesięczny wyjazd służbowy nie mógł odebrać awizowanej dwukrotnie przesyłki z wezwaniem do uzupełnienia braku formalnego sprzeciwu. Po zapoznaniu się z pismem oskarżonego przewodniczący wydziału uznał, że stanowi ono zażalenie na zarządzenie o odmowie sprzeciwu i zarządził przedstawić je do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K.

**Oceń zaistniałą sytuację**

2. Subsydiarnym aktem oskarżenia Grzegorz W. oskarżył Rafała Z. o popełnienie przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. Na pierwszą wyznaczoną w tej sprawie rozprawę nie stawili się oskarżyciel subsydiarny oraz jego pełnomocnik. Nie stawili się również oskarżony. Przewodniczący po zapoznaniu się ze zwrotnymi poświadczeniami odbioru zawiadomień stwierdził, iż w/w zostali prawidłowo powiadomieni o terminie rozprawy. W tym stanie rzeczy, Sąd, uznając nieobecność oskarżyciela subsydiarnego za odstępienie od oskarżenia, postanowił umorzyć postępowanie. Przewodniczący ogłosił postanowienie wraz z pouczeniem, że podlega ono zaskarżeniu do sądu drugiej instancji, a strony mogą wnosić zażalenia w terminie 7 dni od jego ogłoszenia.

**Oceń zaistniałą sytuację.**

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w O., który uprawomocnił się w dniu 27 stycznia 2015 r., Leszek S. został skazany za przestępstwo z art. 156 § 1 k.k. na karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat. Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2020 r. Sąd Rejonowy w O. zarządził skazanemu wykonanie warunkowo zawieszony kary. W uzasadnieniu postanowienia wskazał, że Leszek S. w okresie próby dopuścił się przestępstwa karnego skarbowego z art. 56 § 1 k.k.s., za które został skazany na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 lat. W dniu 26 lipca 2020 r. do Sądu Rejonowego w O. wpłynęło zażalenie skazanego. Domagając się uchylecia zaskarżonego postanowienia Leszek S. podniósł, że przez całe 5 lat okresu próby starał się zachowywać nienagannie, nie popełnił w okresie próby przestępstwa kryminalnego, ale przestępstwo skarbowe – co może przytrafić się każdemu, kto prowadzi działalność gospodarczą.

**Czy zażalenie skazanego jest zasadne? Przedstaw dalszy tok postępowania.**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 2**

1. Renata K., oskarżona o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k., nie stawiała się na pierwszą rozprawę wyznaczoną na dzień 26 czerwca 2020 r. nie usprawiedliwiając swojej nieobecności. Na rozprawę stawiał się jej obrońca z wyboru. Przewodniczący, ustalając czy wszyscy uczestnicy postępowania zostali zawiadomieni, stwierdził, że zawiadomienie przesłane do oskarżonej nie zostało doręczone. Z adnotacji poczty wynikało, iż w dniu 1 czerwca 2020 r. nie zastano jej w miejscu zamieszkania, a obecna w mieszkaniu matka odmówiła przyjęcia przesyłki, gdyż Renata K. „przebywa u konkubenta i rzadko pojawia się w mieszkaniu”. W tym stanie rzeczy, Sąd po odczytaniu wyjaśnień złożonych przez oskarżoną w postępowaniu przygotowawczym oraz przesłuchaniu wezwanych świadków wydał wyrok, którym skazał Renatę K. za zarzucane jej przestępstwo na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. W osobistej apelacji oskarżona wniosła o uchylenie wyroku, który został wydany z naruszeniem jej prawa do obrony, gdyż z racji podejrzenia zachorowania na COVID-19, w okresie od 9 czerwca do 23 czerwca 2020 r. przebywała na kwarantannie.

**Oceń postępowanie sądu i zasadność zarzutu apelacji.**

2. Prawomocnym wyrokiem z dnia 8 marca 2019 r. Sąd Rejonowy w K. umorzył warunkowo postępowanie przeciwko Alinie K. o czyn z art. 278 § 1 k.k. na okres próby roku. W dniu 22 lipca 2020 r. Alina K. złożyła w Sądzie Rejonowym w K. wniosek o podjęcie warunkowo umorzonego postępowania i rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych. W uzasadnieniu podniosła, że w dniu 21 lipca 2020 r. uprawomocnił się wyrok, którym Jan K., mający w jej sprawie status pokrzywdzonego, został prawomocnie skazany za przestępstwo z art. 234 k.k. – fałszywie oskarżył Alinę K. o przypisaną jej kradzież

**Oceń zaistniałą sytuację i zaproponuj rozstrzygnięcie.**

3. Skazany Roman S. odbywa w systemie dozoru elektronicznego karę 9 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w R. W dniu 25 lipca 2020 r. matka skazanego, która wcześniej wyraziła zgodę na wykonywanie przez niego kary w tym systemie, zwróciła się do Sądu Rejonowego w R. z pismem, w którym oświadczyła, że „cofa udzieloną zgodę”. W uzasadnieniu podniosła, że skazany nie pracuje, a ona z uwagi na zajęcie jej emerytury przez komornika nie ma wystarczających środków, aby utrzymać siebie i syna.

**Jak w tej sytuacji postąpi sąd?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 3**

1. Z uwagi na wątpliwości co do poczytalności oskarżonego, już na etapie postępowania przygotowawczego prezes sądu wyznaczył Krzysztofowi K. obrońcę z urzędu. Na jednej z wyznaczonych w jego sprawie rozpraw, obrońca zwrócił się do sądu o zwolnienie go z obowiązku obrony oskarżonego i wyznaczenie mu innego obrońcy. Podniósł, że oskarżony powiedział mu, że „nie widział do tej pory tak cienkiego adwokata”, co jednoznacznie świadczy o tym, że utracił do niego zaufanie. Odnosząc się do wniosku obrońcy, oskarżony oświadczył, że jest mu obojętne, jaką decyzję sąd podejmie, gdyż nie potrzebuje adwokata i nikogo nie prosił o wyznaczenie mu obrońcy. Sąd nie uwzględnił wniosku obrońcy, stwierdzając, iż brak powodów przemawiających za wyznaczeniem oskarżonemu innego obrońcy. Następnego dnia oskarżony skierował jednak do prezesa sądu pismo oznaczone jako „skarga na działanie sądu”. Stwierdził w nim, że sąd nie zabezpiecza mu należycie prawa do obrony, gdyż poleca go bronić adwokatowi, który tego nie chce. Dlatego też żąda wyznaczenia innego obrońcy.

**Oceń zaistniałą sytuację. Czy decyzja sądu była trafna? Jaki skutek wywoła pismo oskarżonego?**

2. Józef P. został oskarżony o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k., polegające na tym, że w okresie od marca 2013 r. do grudnia 2019 r. znęcał się fizycznie i psychicznie nad żoną Aliną P. i synem Pawłem P. Oskarżony nie przyznał się do winy. Alina P. i Paweł P., którzy byli jedynymi zawnioskowanymi przez prokuratora świadkami, skorzystali z prawa odmowy zeznań. W tym stanie rzeczy sąd postanowił odroczyć rozprawę „z terminem z urzędu” i zobowiązać prokuratora do ustalenia personaliów osób zamieszkujących w sąsiedztwie oskarżonego i pokrzywdzonych, członków ich rodziny oraz znajomych i przesłuchanie ich w charakterze świadków na okoliczność posiadania wiedzy na temat zachowania oskarżonego wobec żony i syna w okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia. Wyznaczył przy tym prokuratorowi miesięczny termin na wykonanie tych czynności i przedstawienie ich wyników. Obrońca oświadczył, że wydane postanowienie narusza zasadę obiektywizmu, gdyż pozbawia sąd cech bezstronnego arbitra i stawia go po stronie oskarżyciela.

**Oceń zaistniałą sytuację. Czy decyzja sądu była prawidłowa? Czy strony mogą zaskarżyć wydane przez sąd postanowienie?**

3. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 2 marca 2020 r. Paweł K. został skazany za przestępstwo z art. 284 § 3 k.k. na karę 11 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono również wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 2000 zł. W dniu 5 sierpnia 2020 r. do Sądu Rejonowego w S. wpłynęło pismo pokrzywdzonego, który zwrócił się do o zarządzenie Pawłowi K. wykonania kary zastępczej pozbawienia wolności, gdyż uchyla się on od wykonania orzeczonej kary ograniczenia wolności - mimo wielokrotnych monitów nie przekazał pokrzywdzonemu żadnej części zasądzonego odszkodowania.

**Oceń zaistniałą sytuację. Czy i jakie skutki może wywołać pismo pokrzywdzonego?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 4**

1. Przed Sądem Rejonowym w S. toczy się postępowanie przeciwko Piotrowi M., który został oskarżony o czyn z art. 157 § 1 k.k. Oskarżony, przyznał się do tego, że faktycznie uderzył żonę Ilonę M. w twarz, ale było to jedno lekkie uderzenie, zadane otwartą ręką, które poza naruszeniem nietykalności cielesnej nie mogło spowodować żadnych obrażeń, a w szczególności stwierdzonego w opinii lekarskiej złamania zęba. Być może żona uszkodziła go wcześniej w wypadku drogowym, w którym uczestniczyła. Na rozprawie pokrzywdzona oświadczyła, że jako żona oskarżonego, korzysta z prawa do odmowy zeznań. Biegły lekarz sądowy, składając uzupełniającą opinię, stwierdził, że dla jednoznacznego określenia rodzaju obrażeń celowym byłoby przeprowadzenie dodatkowego badania pokrzywdzonej i zapoznanie się z dokumentacją leczenia stomatologicznego. W tej sytuacji prokurator wniósł o odroczenie rozprawy celem wezwania Ilony M. na badanie do biegłego oraz zwrócenie się gabinetu stomatologicznego, w którym leczy się pokrzywdzona o nadesłanie historii leczenia. Obrońca oskarżonego wniósł o oddalenie wniosków prokuratora, podnosząc, że są niedopuszczalne i prowadzą do obejścia prawa, z którego skorzystała pokrzywdzona. Dodał też, że ujawnione wątpliwości powinny być rozstrzygnięte na korzyść Piotra M.

**Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?**

2. W dniu 22 lipca 2020 r. Józef P. skierował do Sądu Rejonowego w P. wniosek wznowienie o postępowania zakończonych postanowieniem z dnia 1 lipca 2018 r., którym umorzono postępowanie o zarzucany mu czyn z art. 284 § 1 k.k., uznając, że społeczna szkodliwość tego czynu jest znikoma. W uzasadnieniu wniosku Józef P. podniósł, że dopiero z doręzonego mu w dniu 25 czerwca 2020 r. w postępowaniu cywilnym pozwu o zapłatę dowiedział się, że zapadło w jego sprawie karnej jakieś orzeczenie, stwierdzające, że choć nie popełnił przestępstwa, to jednak przywłaszczył sobie pieniądze pokrzywdzonego. Zapoznając się w dniu 9 lipca 2020 r. z aktami sprawy, której dotyczy wniosek, stwierdził, że odbiór zawiadomienia o terminie posiedzenia oraz odpisu postanowienia został pokwitowany przez jego żonę, a ta na pewno nie przekazywała mu żadnej korespondencji.

**Czy w sprawie Józefa P. zachodzą przesłanki wznowienia postępowania? Wskaż dalszy tok postępowania.**

3. Skazany Włodzimierz B., odbywający karę 10 miesięcy pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, zwrócił się do sądu penitencjarnego z wnioskiem o udzielenie przerwy w odbywaniu kary na okres 6 miesięcy. W uzasadnieniu swojego wniosku podniósł, że ze względu na schorzenia kręgosłupa musi poddać się skomplikowanemu zabiegowi operacyjnemu i rehabilitacji w sanatorium.

**Oceń zaistniałą sytuację. Zaproponuj czynności, jakie należy podjąć w tej sprawie.**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 5**

1. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 4 stycznia 2019 r. – utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 27 września 2019 r. – Waław B. został uniewinniony od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. W dniu 21 sierpnia 2020 r. Waław B skierował do Sądu Okręgowego w K. wniosek o zasądzenia odszkodowania i zadośćuczynienia z tytułu bezpodstawnego stosowania wobec niego tymczasowego aresztowania, dozoru Policji oraz poręczenia majątkowego. Z akt sprawy wynikało, że z uwagi na niemożność ustalenia miejsca pobytu podejrzanego, na wniosek prokuratora, Sąd Rejonowy w K., na podstawie art. 258 § 1 pkt 1 k.p.k., zastosował wobec Waława K. w postępowaniu przygotowawczym tymczasowe aresztowanie. Podejrzanym – poszukiwany następnie listem gończym – został zatrzymany w dniu 10 września 2017 r. W dniu 24 grudnia 2017 r., prokurator uchylił tymczasowe aresztowanie, stosując wobec podejrzanego poręczenie majątkowe w kwocie 10 000 zł i dozór Policji, zobowiązując Waława K. do zgłaszania się 3 razy w tygodniu do KMP w K. Środki te zostały uchylone przez Sąd Rejonowy w dniu 4 stycznia 2019 r.

**Oceń zaistniałą sytuację i zaproponuj rozstrzygnięcie.**

2. W sprawie Jarosława P., oskarżonego o czyn z art. 157 § 1 k.k., polegający na tym, że w dniu 2 lipca 2019 r., popchnął Wandę S., co spowodowało, że pokrzywdzona upadła na twarde podłoże, doznając stłuczenia głowy i złamania kości przedramienia, tj. obrażeń naruszających czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, prokurator zamiast aktu oskarżenia, w dniu 29 maja 2020 r. skierował do sądu wniosek o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz obciążenie go kosztami sądowymi. Na wyznaczone w tej sprawie w dniu 13 sierpnia 2020 r. posiedzenie nie stawili się ani oskarżony, ani prokurator, ani też pokrzywdzona. Przewodniczący stwierdził, że wszyscy uprawnieni do udziału w posiedzeniu zostali prawidłowo zawiadomieni o jego terminie. Stwierdził również, że pokrzywdzona, która nie wniosła o naprawienie szkody, przesłała do sądu fakturę opiewającą na 2800 zł za usługi rehabilitacyjne świadczone na jej rzecz w prywatnym gabinecie. W ocenie prowadzącego posiedzenie sędziego, okoliczność ta czyniłaby zasadnym zrekompensowanie pokrzywdzonej tych kosztów poprzez zobowiązanie oskarżonego do naprawienia szkody albo zasądzenie od niego na rzecz pokrzywdzonej nawiązki.

**Czy w tym postępowaniu istnieje taka możliwość? Czy w przedstawionej sytuacji zachodzą warunki do uwzględnienia wniosku prokuratora?**

3. W sprawie nieletniego Pawła S. (ur. 21 lutego 2004 r.) prokurator skierował do Sądu Rejonowego w K. w dniu 3 czerwca 2020 r. akt oskarżenia, którym oskarżył Pawła S. o popełnienie w okresie od 1 marca do 25 grudnia 2019 r. ciągu przestępstw z art. 280 § 1 k.k. Na wyznaczoną w tej sprawie rozprawę został doprowadzony ze schroniska dla nieletnich oskarżony, stawili się jego obrońca z urzędu oraz prokurator. Przed otwarciem przewodu sądowego prokurator podniósł, iż zapoznając się z aktami sprawy, stwierdził, że o jej terminie nie zostali zawiadomieni rodzice nieletniego. Wobec tego, że wymienieni mogą korzystać z praw strony, wniosł o odroczenie rozprawy celem zawiadomienia ich o jej terminie.

**Czy wniosek prokuratora jest zasadny? Wskaż dalszy tok postępowania.**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 6**

1. Na posiedzeniu wyznaczonym w sprawie Waldemara R., w stosunku do którego prokurator wystąpił z wnioskiem o umorzenie postępowania o czyn z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k. i zastosowanie środka zabezpieczającego w postaci pobytu w zakładzie psychiatrycznym, obrońca oskarżonego wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii, której wydanie podejrzany zlecił biegłemu ze Stowarzyszenia ekspertów drogowych – Kraksa”, na okoliczność tego, że przyczyną wypadku nie było naruszenie przez oskarżonego zasad w ruchu drogowym. W uzasadnieniu tego wniosku podniósł, że wbrew zapatrywaniom prokuratora, który nie widział potrzeby korzystania z pomocy biegłych z zakresu ruchu drogowego, kwestia sprawstwa oskarżonego nie jest jednoznaczna. Podniósł też, że w jego ocenie opinia biegłych psychiatrów jest wadliwa, gdyż opiniujący w sprawie psycholog jest zięciem jednego z lekarzy psychiatrów powołanych do wydania opinii o stanie zdrowia psychicznego Waldemara R.

**Oceń zaistniałą sytuację. Czy zawnioskowany przez obrońcę dowód może być wykorzystany w toczącym się postępowaniu? Czy zastrzeżenia obrońcy co do opinii biegłych są zasadne? Jak w tej sytuacji postąpi sąd?**

2. Wacław B. został oskarżony o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., polegające na tym, że w dniu 12 marca 2018 r. w W., województwa mazowieckiego, po przełamaniu przy użyciu specjalistycznego sprzętu elektronicznego zabezpieczenia w samochodzie marki Mercedes, dokonał kradzieży tego samochodu o wartości 150 000 zł na szkodę Jacka O. Po przeprowadzeniu obszernego postępowania dowodowego, sąd rejonowy uznał Wacława B. za winnego tego, że w okresie między 12 a 20 marca 2018 r., w Z. województwa podkarpackiego, nabył od nieustalonej osoby, posługującej się pseudonimem „Śliski” samochód marki Mercedes o wartości 150 000 zł, skradziony w dniu 12 marca 2018 r. przez nieustalonego sprawcę, o którym na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 292 § 1 k.k. Apelację od tego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego. Podnosząc, iż do skazania oskarżonego doszło bez skargi uprawnionego oskarżyciela, wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.

**Oceń zaistniałą sytuację. Czy apelacja obrońcy jest zasadna?**

3. Zbigniew B. skierował do Sądu Rejonowego w S. wniosek o wydanie wyroku łącznego. W uzasadnieniu podniósł, że:
- prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 maja 2017 r. został skazany za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 1 maja 2015 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności i 150 stawek dziennych grzywny po 100 zł;
  - prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 24 sierpnia 2018 r. udzielono mu zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności za przestępstwo skarbowe określone w art. 62 § 2 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. w zb. z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. oraz art. 7 § 1 k.k.s. popełnione w okresie maja – lipca 2016 r. poprzez zapłatę kwoty 3000 złotych tytułem kary grzywny.

**Oceń zaistniałą sytuację i zaproponuj rozstrzygnięcie.**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 7**

1. W stosunku do Roberta S. oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 207 § 1 k.k., zastosowano tymczasowe aresztowanie. Podstawą stosowania tego środka zapobiegawczego była obawa matactwa (pokrzywdzoną była żona oskarżonego, a świadkami ich małoletnie dzieci). Wyrokiem z dnia 25 lipca 2020 r. Sąd Rejonowy w K. skazał Roberta S. za zarzucane mu przestępstwo, wymierzając mu karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat (prokurator wnosił o wymierzenie kary 3 lat pozbawienia wolności). Powołując się na rodzaj wymierzonej oskarżonemu kary, sąd uchylił stosowane wobec niego tymczasowe aresztowanie, a z uwagi na charakter przypisanego oskarżonemu przestępstwa, polegającego na stosowaniu wobec pokrzywdzonej przemocy fizycznej i gróźb pobicia, tytułem środka zapobiegawczego nakazał Robertowi S. opuszczenie lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną oraz zakazał mu kontaktowania się z pokrzywdzoną i zbliżania się do niej na odległość mniejsza niż 100 metrów. Zażalenie na to postanowienie złożył oskarżony. Podnosząc, że sąd nie może „wyrzucić” go z mieszkania, które odziedziczył po swoich rodzicach, wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

**Czy zażalenie oskarżonego jest zasadne?**

2. Po złożeniu wyjaśnień przez Roberta K. oskarżonego o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k., przewodniczący w dniu 9 stycznia 2020 r. postanowił przerwać rozprawę do dnia 6 lutego 2020 r., informując o tym wszystkich obecnych na rozprawie (oskarżonego, obrońcę oskarżonego, oskarżyciela posiłkowego i prokuratora). Na wyznaczoną rozprawę stawili się tylko prokurator oraz jeden z trzech wezwanych świadków. W tej sytuacji sąd przesłuchał świadka, a przewodniczący przerwał rozprawę do dnia 24 lutego 2020 r. – zarządzając jedynie wezwanie nieobecnych świadków. Na wyznaczoną w tym dniu rozprawę stawili się: prokurator, obrońca oskarżonego oraz wezwani świadkowie. Obrońca oskarżonego wniósł o odroczenie rozprawy, stwierdzając, że ani on ani oskarżony nie zostali powiadomieni o rozprawie. On sam dowiedział się o jej terminie zapoznając się z aktami sprawy.

**Oceń prawidłowość czynności podejmowanych przez przewodniczącego. Czy wniosek obrońcy jest zasadny?**

3. Robert G. został ukarany za wykroczenie z art. 87 § 1 k.k. karą miesiąca ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym. Wykonywanie tej kary rozpoczął w dniu 22 lipca 2020 r. W dniu 1 września 2020 r. sąd uzyskał informację, że skazany po dniu 17 sierpnia 2020 r. nie kontynuował już wykonywania pracy. Przepracował łącznie 32 godziny. Z poczynionych przez sąd ustaleń wynikało, że w dniu 18 sierpnia 2020 r., został potrącony przez samochód. Według uzyskanych informacji Robert G. doznał poważnych obrażeń, a jego leczenie potrwa co najmniej rok i w tym czasie nie będzie zdolny do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

**Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 8**

1. Renata W. i Wojciech K. byli uczestnikami wypadku drogowego, w którym poniósł śmierć pieszy. Renata W. została oskarżona o czyn z art. 177 § 2 k.k. i wniesiono przeciwko niej akt oskarżenia. W stosunku do Wojciecha K. skierowano wniosek o ukaranie. W sprawie Renaty W. prokurator zawnioskował przeprowadzenie dowodu z zeznań Wojciecha K. Wezwany na rozprawę Wojciech K. oświadczył, że odmawia składania zeznań, gdyż toczy się przeciwko niemu postępowanie o wykroczenie z art. 86 § 1 k.w. W tej sytuacji prokurator wniósł o dopuszczenie dowodu z zeznań złożonych przez Wojciecha K. zanim uzyskał status obwinionego. Obrońca oskarżonej oświadczył, że sprzeciwia się wnioskowi prokuratora, gdyż w zaistniałej sytuacji procesowej możliwe jest odczytanie wyłącznie wyjaśnień Wojciecha K. On sam oświadczył, że również sprzeciwia się wnioskowi prokuratora, gdyż narusza on jego prawo do obrony – jako obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia i konsekwentnie odmawiał składania wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na pytania.

**Oceń zaistniałą sytuację.**

2. Do Sądu Rejonowego w L. wpłynął akt oskarżenia przeciwko Januszowi R., któremu zarzucono popełnienie czynu z art. 157 § 1 k.k. na szkodę Władimira K. – pracującego w Polsce obywatela Ukrainy. Władimir K. stawiał się na pierwszą wyznaczoną rozprawę, oświadczając, że będzie działał jako oskarżyciel posiłkowy. Podnosząc, że język polski zna bardzo słabo („tyle ile mógł nauczyć się pracując przez 6 miesięcy na budowie”) i tylko w mowie, wniósł o wyznaczenie mu adwokata z urzędu oraz zapewnienie tłumacza i doręczenie odpisu aktu oskarżenia i wyroku, który zostanie wydany w sprawie, w tłumaczeniu na język ukraiński.

**Jak w tej sytuacji postąpi sąd?**

3. Paweł K. został skazany za przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. W okresie próby oddano skazanego pod dozór kuratora i na mocy art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązano go do informowania kuratora o przebiegu okresu próby. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązano go też do naprawienia szkody poprzez wpłacenie na rzecz pokrzywdzonego kwoty 11 000 zł. Po upływie połowy okresu próby, pokrzywdzony skierował do sądu wniosek o zarządzenie wykonania kary. W jego uzasadnieniu podniósł, że skazany uchyla się od nałożonego na niego obowiązku naprawienia szkody, gdyż mimo wielokrotnego zwracania się do Pawła K. o wykonanie wyroku, skazany nie przekazał mu żadnej kwoty. Po zapoznaniu się z aktami dozoru, sąd zarządził skazanemu wykonanie warunkowo zawieszonych kary. Postanowienie to zaskarżył skazany, domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia, poprzez odstąpienie od zarządzenia wykonania kary. Podniósł, że jest ono sprzeczne z treścią wyroku, który daje mu czas do naprawienia szkody aż do końca okresu próby. Do zażalenia dołączył wniosek o wstrzymanie wykonania kary.

**Oceń zaistniałą sytuację. Wskaż dalszy tok postępowania.**



**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 9**

1. Zbigniew C. Rafał K. i Marek B. zostali oskarżeni o przestępstwo z art. 158 § 2 k.k. – udział w pobiciu Piotra M. i Pawła N. W postępowaniu sądowym wszystkich oskarżonych reprezentował obrońca adwokat Witold D., ustanowiony przez oskarżonych jeszcze w postępowaniu przygotowawczym. Zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i przed sądem oskarżeni nie przyznawali się do popełnienia zarzucanego im przestępstwa i konsekwentnie odmawiali składania wyjaśnień. Po zamknięciu przewodu i udzieleniu głosu stronom prokurator wniósł o uznanie oskarżonych za winnych zrzucanego im przestępstwa i wymierzenie kar po 2 lata pozbawienia wolności. Obrońca oskarżonych wniósł o ich uniewinnienie. Zbigniew C. i Rafał K. również wnieśli o uniewinnienie, gdyż nie brali udziału w pobiciu pokrzywdzonych. Oskarżony Marek B. oświadczył natomiast, iż wnosi o wymierzenie łagodnej kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, dodając, że „nie byłoby całej sprawy, gdyby nie alkohol i prowokujące zachowanie Piotra M., który zaczepiał jego dziewczynę”. Po zakończeniu głosów stron, przewodniczący zarządził przerwę celem odbycia narady na wyrokiem.

**Czy postąpił słusznie? Uzasadnij swoje stanowisko.**

2. Zygmunt K. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w S., utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w K., za przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności. W dniu 30 lipca 2020 r. wpłynęła do Sądu Rejonowego prośba o ułaskawienie skazanego, którą złożyła Maria K. – matka skazanego. Podniosła w niej, że skazany, z którym zamieszkiwała, jest jedyną bliską jej osobą. Z uwagi na uraz, którego doznała w trakcie wypadku spowodowanego przez syna potrzebuje stałej pomocy. Nie ma żalu do syna, a wypadek był również dla niego bardzo traumatycznym przeżyciem. Zapoznając się z aktami sprawy, przewodniczący stwierdził, że Maria K. w sprawie, której dotyczy wniosek, była pokrzywdzoną. Ustalił również, że wyrok, którego dotyczy prośba został objęty wyrokiem łącznym wydanym przez Sąd Rejonowy w K. i skazany aktualnie odbywa karę łączną orzeczoną tym wyrokiem.

**Jakie czynności należy podjąć w tej sprawie i jak potoczy się dalsze postępowanie?**

3. Przed Sądem Rejonowym w K. toczy się postępowanie przeciwko Janowi M. o czyn z art. 207 § 2 k.k. W tym postępowaniu wobec Jana M. stosowane jest tymczasowe aresztowanie. W dniu 30 lipca 2020 r. do Sądu wpłynęło pismo Mileny M., która powołując się na to, że jest siostrą oskarżonego, wniosła o udzielenie jej widzenia z oskarżonym w sposób umożliwiający bezpośredni kontakt. Pismo przedstawiono sędziemu referentowi, który zarządził poinformować Milenę M., że jej prośba została załatwiona odmownie. W dniu 5 sierpnia 2020 r. do Sądu Rejonowego wpłynęło pismo Mileny M. – oznaczone jako „zażalenie na odmowę widzenia”. Milena M. wniosła w nim o uchylenie zarządzenia o odmowie udzielenia widzenia. W uzasadnieniu podniosła, że nie występuje w sprawie brata jako świadek, gdyż skorzystała z prawa odmowy zeznań i dlatego uważa, iż decyzja sądu, odmawiająca jej kontaktu z osobą najbliższą, korzystającą z domniemania niewinności, nie jest humanitarna.

**Oceń zaistniałą sytuację. Czy i jakie czynności należy podjąć w tej sprawie?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 10**

1. W sprawie Tomasza K., oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. wspólnie i w porozumieniu z nieletnim Dawidem C., sąd na wniosek prokuratora dopuścił dowód z zeznań świadka Dawida K. (lat 14) – na okoliczność popełnienia przez oskarżonego zarzucanej mu kradzieży z włamaniem. Oskarżony nie przyznał się do winy i odmówił składania wyjaśnień. Z uzyskanych przez sąd informacji wynikało, że w stosunku do Dawida C. toczy się postępowanie w sprawie dopuszczenia się przez nieletniego czynu karalnego z art. 279 § 1 k.k. Wydany w tym postępowaniu nieprawomocnym jeszcze orzeczeniem (wniesiono środek odwoławczy) zastosowano wobec nieletniego umieszczenie w młodzieżowym ośrodku wychowawczym. Wezwany na rozprawę świadek oświadczył, że korzysta z prawa odmowy zeznań, gdyż nie chce, aby to co powie, mogło zostać wykorzystane przeciwko niemu w jego postępowaniu, tym bardziej że prokurator domagał się umieszczenia go w zakładzie poprawczym. Z udostępnionych przez sąd rodzinny akt sprawy nieletniego wynikało, że Dawid C. przyznał, iż dopuścił się z Tomaszem K. kradzieży i szczegółowo przedstawił jej okoliczności.

**Oceń zaistniałą sytuację. Jak powinien postąpić w niej sąd?**

2. Remigiusz K. został oskarżony o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. (oskarżony miał znęcać się na pokrzywdzoną, grożąc jej pozbawieniem życia, wszczynając awantury, w trakcie których szarpał ją, popychał, wyzywał wulgarnie). Orzekając w jego sprawie, sąd rejonowy, wyrokiem z dnia 9 marca 2020 r., uznał go za winnego przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za które wymierzył mu karę 50 stawek dziennych grzywny po 30 zł każda. Wyrok ten zaskarżony został przez prokuratora, który zarzucił mu obrazę prawa materialnego, przez błędne przyjęcie, że ustalone zachowanie oskarżonego nie realizowało znamion znęcania. Stawiając ten zarzut, wniósł o zmianę skazującego orzeczenia przez uznanie oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. i wymierzenie mu kary 10 miesięcy pozbawienia wolności. Uczestniczący w rozprawie odwoławczej obrońca oskarżonego wniósł o nieuwzględnienie apelacji, ale jednocześnie stwierdził, że na wypadek podzielenia zarzutu apelacji wnosi o uchylenie wyroku. Uwzględnienie wniosku apelacji prokuratora prowadziłoby w istocie rzeczy do skazania w instancji odwoławczej za inne przestępstwo niż to będące przedmiotem orzeczenia sądu pierwszej instancji i orzeczenia kary innego rodzaju, a tym samym pozbawiłoby oskarżonego prawa do drugiej instancji.

**Jak postąpi sąd, jeżeli uzna, że zarzut apelacji prokuratora jest zasadny? W jakich sytuacjach sąd odwoławczy orzeka kasatoryjnie?**

3. W stosunku do Janusza K. toczy się postępowanie wszczęte wnioskiem Policji o ukaranie za wykroczenie z art. 86 § 1 k.w. Na pierwszą wyznaczoną w tej sprawie rozprawę nie stawił się obwiniony. Zgłosił natomiast swój udział w sprawie obrońca obwinionego. Składając do akt sprawy dokumentację medyczną dotyczącą Janusza K. oświadczył, iż obwiniony w kolizji drogowej, której spowodowanie mu się zarzuca, doznał poważnego uszkodzenia kręgosłupa, przeszedł skomplikowany zabieg operacyjny i przez okres najbliższych 3 miesięcy nie będzie mógł stawić się w sądzie, co potwierdził odpowiednim zaświadczeniem lekarskim. Powołując się na ten fakt obrońca obwinionego wniósł o zawieszenie postępowania.

**Czy wniosek obrońcy obwinionego zasługuje na uwzględnienie?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 11**

1. W sprawie Jana Z., oskarżonego o czyn z art. 207 § 1 k.k., Sąd Rejonowy w K. uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu. Wydany w tej sprawie wyrok zaskarżony został na niekorzyść oskarżonego apelacją prokuratora, który zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Na rozprawie apelacyjnej, na etapie głosów stron, prokurator poparł apelację. Oskarżony wniósł natomiast o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy. Podniósł jednocześnie, że proces wywołany niesłusznym oskarżeniem „kosztował go wiele zdrowia” i od chwili postawienia mu zarzutów przez prokuratora nieprzerwanie leczy się z powodu depresji w poradni zdrowia psychicznego.

**Oceń zaistniałą sytuację. Czy podniesiona przez oskarżonego okoliczność będzie miała wpływ na dalszy tok postępowania?**

2. W sprawie Waldemara Z., obwinionego o popełnienie wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., w trakcie składania zeznań przez pokrzywdzonego – Jacka C., obwiniony wniósł o odczytanie protokołu rozprawy w sprawie o zapłatę, toczącej się przeciwko niemu przed sądem cywilnym z powództwa pokrzywdzonego Jacka C. W uzasadnieniu podniósł, że pokrzywdzony przesłuchany w tej sprawie w charakterze strony zupełnie inaczej przedstawił okoliczności zdarzenia będącego przedmiotem postępowania, stąd koniecznym jest, aby wyjaśnić te rozbieżności. Wniósł też o odczytanie zeznań, jakie w postępowaniu cywilnym złożyła Janina C. - żona pokrzywdzonego. Pokrzywdzony oświadczył natomiast, że w tej sytuacji wnosi o ujawnienie również tego co obwiniony „zeznawał jako pozwany w postępowaniu cywilnym”, w którym przedstawiał swoje zachowanie inaczej niż to robi w sprawie o zarzucane mu wykroczenie.

**Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?**

3. Postanowieniem z dnia 30 lipca 2020 r. sąd penitencjarny odwołał warunkowe zwolnienie udzielone Leszkowi P. skazanemu za przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. Swoją decyzję sąd uzasadnił rażącym naruszeniem porządku prawnego przez skazanego, który w okresie próby dopuścił się wykroczenia z art. 87 § 1 k.w., za które wymierzono mu karę 1000 zł grzywny oraz orzeczono zaraz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku. Postanowienie zaskarżył skazany, podnosząc w nim, że przepisy kodeksu karnego wykonawczego nie przewidują odwołania warunkowego zwolnienia z powodu popełnienia wykroczenia. Podniósł ponadto, że sąd penitencjarny nie przesłuchał kuratora, co sprawiło, że nie miał pełnej wiedzy o jego zachowaniu w okresie próby, a jest on dobre – skazany pracuje nie uchyla się od dozoru. Dodał też, że o posiedzeniu sądu penitencjarnego nie został zawiadomiony obrońca z wyboru, który bronił go w sprawie o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k.
- Czy zażalenie skazanego jest zasadne?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 12**

1. Do Sądu Rejonowego w S. wpłynął wniosek o ukaranie Wojciecha K. za wykroczenie z art. 86 § 1 k.w. Prezes tego Sądu, po dokonaniu wstępnej kontroli wniosku, skierował sprawę na posiedzenie w celu rozważenia umorzenia postępowania. Sąd Rejonowy, po odbyciu posiedzenia, stwierdzając, że nastąpiło przedawnienie, wydał postanowienie umarzające postępowanie. Zażalenie na to postanowienie złożył oskarżyciel publiczny. Przewodniczący wydziału polecił przedstawić zażalenie sędziemu referentowi. Ten zaś po zapoznaniu się z argumentacją zażalenia, skierował sprawę na posiedzenie, na którym postanowił o uchyleniu zaskarżonego postanowienia i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania. Zażalenie na to postanowienie złożył obwiniony, podnosząc, że uchylenie postanowienia było bezpodstawne, gdyż w jego ocenie przedawnienie zarzucanego mu wykroczenia „jest oczywiste”. Przewodniczący wydziału wydał zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia obwinionego jako niedopuszczalnego z mocy prawa.

**Oceń zaistniałą sytuację?**

2. Paweł K. został oskarżony o przestępstwo z art. 197 § 1 k.k. polegające na tym, że w dniu 31 grudnia 2012 r., używając przemocy wobec Justyny M., poprzez skrepowanie rąk i obezwładnienie, doprowadził ją do obcowania płciowego. Oskarżony nie przyznał się do winy i odmówił składania wyjaśnień. Jedyne dowody w tej sprawie stanowiły zeznania Justyny M., która zeznając w postępowaniu przygotowawczym opisała szczegółowo przebieg zdarzenia z dnia 31 grudnia 2012 r. Wezwana na rozprawę, przed przystąpieniem do składania zeznań, Justyna M. oświadczyła, że jako córka byłej żony oskarżonego (Paweł K. i matka Justyny M. pozostawali w związku małżeńskim od 15 sierpnia 2013 r. do 10 marca 2015 r.) korzysta z prawa odmowy zeznań i nie będzie zeznawała, ani odpowiadała na żadne pytania. W tej sytuacji prokurator wniósł o uznanie, że świadek bezpodstawnie odmawia złożenia zeznań i odczytanie tych, które złożyła w śledztwie.

**Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?**

3. Bartłomiej K. odbywający karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. zwrócił się do sądu penitencjarnego o udzielenie zgody na odbycie pozostałej części kary (do końca kary pozostało mu jeszcze 2 miesiące) w systemie dozoru elektronicznego. Podniósł, że zamieszkuje wspólnie z rodzicami oraz dorosłym rodzeństwem i dołączył do wniosku pisemną zgodę ojca, który jest najemcą mieszkania „na wykonywanie kary w jego mieszkaniu”. W toku wszczętego w tej sprawie postępowania okazało się, że skazanemu wprowadzono jeszcze do wykonania zastępczą karę 100 dni pozbawienia wolności, orzeczoną za nieuwzględnioną grzywnę.

**Oceń zaistniałą sytuację i zaproponuj ewentualne rozstrzygnięcie sądu.**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 13**

1. Do Sądu Rejonowego w S. wpłynął akt oskarżenia przeciwko Rafałowi K., któremu zarzucono popełnienie przestępstwa z art. 177 § 1 k.k. Sędzia referent, zapoznając się z aktami sprawy, stwierdził, że znajduje się w nich wniosek pełnomocnika pokrzywdzonego o wystąpienie do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy sądowi spoza obszaru Sądu Okręgowego w K. W uzasadnieniu wniosku pełnomocnik podniósł, że oskarżony jest biegłym z zakresu rachunkowości wpisanym na listę biegłych Sądu Okręgowego w K. i na zlecenie sądów z tego okręgu sporządza opinie. Okoliczność ta może wywoływać wątpliwość do możliwości obiektywnego i bezstronnego rozpoznania jego sprawy przez sąd właściwy miejscowo właściwy oraz pozostałe sądy z obszaru właściwości Sądu Okręgowego w K.– zarówno w przekonaniu pokrzywdzonego jak i odbiorze społecznym.

**Oceń zaistniałą sytuację. Jak powinien postąpić Sąd Rejonowy?**

2. Januszowi S. postawiono zarzut popełnienia przestępstwa z art. 284 § 1 k.k. Prokurator, uznając, że spełnione są przesłanki uzasadniające warunkowe umorzenie postępowania, zamiast aktu oskarżenia sporządził i skierował do sądu wniosek o takie umorzenie. Dokonując wstępnej kontroli wniosku i zapoznając się z przesłanymi w ślad za wnioskiem aktualnymi danymi o karalności, sędzia referent stwierdził, że sporządzając wniosek o warunkowe umorzenie nie uwzględnił faktu wcześniejszej karalności oskarżonego za przestępstwo z art. 289 § 1 k.k. i odbycia za to przestępstwo kary 6 miesięcy pozbawiania wolności – a zatem popełnienia zarzucanego czynu w warunkach z art. 64 § 1 k.k. W tym stanie rzeczy sędzia referent zwrócił prokuratorowi wniosek celem uzupełnienia braków formalnych. W terminie 7 dni prokurator złożył zażalenie na wydane zarządzenie, wnosząc o jego uchylenie. W uzasadnieniu podniósł, że stwierdzone uchybienie nie jest brakiem uniemożliwiającym sądowi rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych.

**Oceń zaistniałą sytuację. Czy zażalenie prokuratora jest zasadne?**

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 3 sierpnia 2020 r. Rafał L. został ukarany za wykroczenie z art. 87 § 1 k.w. karą 30 dni aresztu. Orzeczono wobec niego również środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. W dniu 11 sierpnia 2020 r. do Sądu Rejonowego wpłynęło pismo obwinionego nadane w dniu 7 sierpnia 2020 r. – Rafał L. poinformował w nim, że nie będzie wnosił apelacji od wyroku, natomiast w dniu 10 sierpnia 2020 r. wraca do Irlandii, gdzie pracował przed wybuchem pandemii COVID-19 i gdzie zamierza przebywać na stałe.

**Czy wyjazd obwinionego będzie miał wpływ na tok postępowania wykonawczego? Jakie czynności w tej sytuacji może podjąć sąd?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 14**

1. Paweł D. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 1 lipca 2015 r. na karę roku pozbawienia wolności (został już przez niego odbyta) za przestępstwo z art. 290 § 1 k.k., polegające na tym, że w dniu 10 czerwca 2014 r. działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma ustalonymi sprawcami dokonał kradzieży wyrąbanego drzewa z lasu należącego do Janusza K. powodując szkodę w jego mieniu w wysokości 7000 zł. wyrokiem orzeczono też nawiazkę na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 14000 zł. W dniu 22 lipca 2020 r. obrońca skazanego złożył wniosek o wznowienie postępowania. W uzasadnieniu podniósł, że po wydaniu wyroku ujawniły się nowe nieznane wcześniej okoliczności istotne dla oceny zachowania skazanego. Ustalając wartość szkody, Sąd Rejonowy w S. oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego i dokonany przez niego szacunku. Tymczasem, w toczącym się później procesie przeciwko pozostałym współsprawcom, przeprowadzono dowód z opinii biegłego, który ustalił, że skradzione drzewo nie było podawaną przez pokrzywdzonego dębina, lecz buczyną, a jego wartość wynosiła 4000 zł. Ujawniona okoliczność miałaby zatem bezpośredni wpływ na wysokość orzeczonej od skazanego nawiazki i musiałby rzutować na wymiar kary.  
**Czy wniosek jest zasadny? Jakie czynności powinien podjąć w tej sprawie sąd?**
2. Przed sądem Rejonowym w K. toczy się postępowanie przeciwko Romanowi S. oskarżonemu o przestępstwa z art. 200 § 1 k.k. i in. W toku śledztwa zastosowano wobec niego w dniu 1 marca 2018 r. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania, który był sukcesywnie podłużany aż do 25 lutego 2020 r., kiedy Sąd Apelacyjny w K. nie uwzględnił wniosku Sądu Rejonowego o przedłużenie okresu stosowania tego środka zapobiegawczego. Od tego czasu wobec oskarżonego stosowany jest tytułem środka zapobiegawczego dozór Policji z zakazem opuszczania kraju. W dniu 22 lipca 2020 r. pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych złożył w sądzie pismo zawierające wniosek o zastosowanie wobec oskarżonego tymczasowego aresztowania, gdyż kieruje on do rodziców pokrzywdzonych groźby i stara się nawiązać przez Internet kontakt z pokrzywdzonymi. Do Sądu dotarła też informacja Policji, że od dwóch tygodni oskarżony nie zgłasza się w wyznaczonych terminach w Komendzie Policji i według poczynionych ustaleń od tego czasu nie przebywa w miejscu zamieszkania.  
**Oceń zaistniałą sytuację. Czy i jakie czynności powinien podjąć w tej sprawie Sąd Rejonowy?**
3. Z uwagi na nietypowe zachowanie nieletniego Oktawiana S. (lat 15), który miał się dopuścić czynu karalnego z art. 157 § 1 k.k., przewodniczący rozprawie sędzia powziął wątpliwości co do stanu psychicznego nieletniego. W tej sytuacji sąd rodzinny postanowił przeprowadzić dowód z opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów na okoliczność poczytalności nieletniego i zdolności do udziału w postępowaniu. Po upływie określonego do wydania opinii terminu biegli poinformowali sąd, że z uwagi na postawę nieletniego, który nie udzielił odpowiedzi na żadne z zadanych mu pytań, do wydania opinii konieczne jest poddanie nieletniego obserwacji.  
**Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd? Czy dotychczasowe czynności sądu były prawidłowe?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 15**

1. Józef K. został oskarżony prywatnym aktem oskarżenia o popełnienie przestępstwa z art. 157 § 2 k.k. W trakcie procesu – po złożeniu przez oskarżonego wyjaśnień i przesłuchaniu świadków, w tym oskarżyciela prywatnego, który podnosił, że w dalszym ciągu odczuwa skutki pobicia przez Józefa K. i leczy się z tego powodu, sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłego lekarza sądowego. W sporządzonej opinii biegły, powołując się na ujawnione nowe okoliczności dotyczące stanu zdrowia oskarżyciela prywatnego, stwierdził, że obrażenia, których pokrzywdzony miał doznać na skutek pobicia przez oskarżonego spowodowały rozstrój zdrowia na okres powyżej 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k.
- Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?**

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 10 marca 2020 r. Walerian P. został skazany za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności. Apelację od tego wyroku wniósł sam oskarżony. W sporządzonym przez siebie środku odwoławczym zarzucił Sądowi jednostronność przeprowadzonego postępowania i stwierdził, że jest niewinny. Na rozprawie odwoławczej oskarżony wniósł o przesłuchanie w charakterze świadka Anny N., która potwierdzi, że nie mógł popełnić zarzucanego mu przestępstwa, gdyż przebywał razem z nią w innej części kraju. Na pytanie przewodniczącego o powód złożenia wniosku dowodowego dopiero na rozprawie odwoławczej, oskarżony oświadczył, że nie zgłaszał takiego wniosku dowodowego wcześniej, bo bronił się sam i był przekonany, że nie ma obowiązku dowodzenia swojej niewinności, a prokurator nie przedstawił dowodów uzasadniających jego winę. Ponadto, z przyczyn osobistych, nie chciał ujawniać, że spotyka się z Anną N. Obecny na rozprawie prokurator wniósł o oddalenie wniosku dowodowego oskarżonego jako spóźnionego – gdyż nic nie stało na przeszkodzie, aby taki wniosek złożyć w pierwszej instancji.

**Oceń zaistniałą sytuację. Jak powinien postąpić sąd odwoławczy?**

3. W sprawie nieletniego Sebastiana K. (lat 15), co do którego wszczęto postępowanie w przedmiocie ustalenia popełnienia czynu karalnego z art. 280 § 1 k.k., sąd rodzinny wyznaczył rozprawę. Na rozprawę nie stawiał się prawidłowo wezwany nieletni. Stawiła się natomiast jego matka, która oświadczyła, że Sebastian K. „uciekł” z domu. Na kartce, którą pozostawił jej na stole napisał, że „nie zamierza marnować młodości w poprawczaku i wyjeżdża z Polski do lepszego świata”. Stwierdziła, że nie wie, gdzie syn może przebywać, że może faktycznie próbować wyjechać z kraju, gdyż nie znalazła w mieszkaniu jego paszportu.

**Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 16**

1. Do Sądu Rejonowego w O. wpłynął akt oskarżenia przeciwko Leokadii K., której zarzucono popełnienie przestępstwa z art. 233 § 1 k.k., polegającego na tym, że w dniu 10 czerwca 2018 r., składając zeznania przed Sądem Rejonowym w O. w sprawie Rafała B., oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 222 § 1 k.k., zeznała nieprawdę, stwierdzając, że zeznania złożone przez nią w postępowaniu przygotowawczym, w których stwierdziła, że widziała jak oskarżony chciał uderzyć legitymującego go funkcjonariusza Policji, zostały przez nią wymuszone groźbą przez prowadzącego przesłuchanie sierżanta Jana K. Na rozprawę wyznaczoną tej sprawie oprócz oskarżonej stawili Jan K., który oświadczył, że zgłasza swój udział w sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego. obrońca oskarżonej wniosł o uznanie jego oświadczenia za bezskuteczne, gdyż zarzucane oskarżonej przestępstwo ma charakter formalny.

**Oceń zaistniałą sytuację.**

2. Sąd Okręgowy w W., rozpoznając w dniu 23 lipca 2020 r. zażalenie prokuratora na odmowę zastosowania tymczasowego aresztowania wobec Jacka G., podejrzanego o czyn z art. 280 § 1 k.k., zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zastosował wobec niego tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy, zastrzegając jednocześnie, że tymczasowe aresztowanie ulegnie zmianie na poręczenie majątkowe z chwilą złożenia w terminie 7 dni, tj. do dnia 30 lipca 2020 r. poręczenia w kwocie 40000 zł. W dniu 29 lipca 2020 r. do Sądu Okręgowego w W. wpłynęło zażalenie prokuratora, który domagał zmiany zaskarżonego postanowienia i uchylenie zastrzeżenia o zastosowaniu poręczenia, wnosząc jednocześnie o wstrzymanie wykonania postanowienia w zaskarżonej części oraz pismo podejrzanego, w którym powołując się na możliwości majątkowe jego rodziny, wniosł o zmniejszenie kwoty poręczenia do 30 000 zł i przedłużenie terminu wpłacenia tej kwoty do dnia 6 sierpnia 2020 r.

**Czy, a jeżeli tak, to jakie skutki mogą wywołać złożone pisma procesowe?**

3. Postanowieniem z dnia 12 stycznia 2016 r. Sąd Rejonowy w S. zawiesił postępowanie wykonawcze w stosunku Romana J. skazanego za przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności. Podstawą wydania tej decyzji było ustalenie, że Roman J. cierpi na chorobę psychiczną. Z opinii biegłego lekarza psychiatry, których sąd zasięgał systematycznie – co 6 miesięcy, wynikało, że stan zdrowia psychicznego skazanego nie ulega poprawie. W dniu 14 sierpnia 2020 r. do Sądu Rejonowego w S. wpłynął wniosek Leszka S. - pokrzywdzonego przestępstwem skazanego (w postępowaniu rozpoznawczym występował w charakterze oskarżyciela posiłkowego) o podjęcie zawieszonego postępowania wykonawczego. W jego uzasadnieniu Leszek S. podniósł, że czuje się zbulwersowany tym, że mimo upływu wielu lat od przestępstwa Roman J. nie poniósł żadnej kary, spokojnie żyje, zajmując się opieką nad wnukami i pielęgnacją ogrodu. Dlatego też domaga się szybkiego wdrożenia do wykonania orzeczonej kary, tym bardziej że z tego co wiadomo prawo w zakresie wykonywania kary stało się bardziej rygorystyczne i są zakłady karne dla osób z zaburzeniami psychicznymi.

**Oceń zaistniałą sytuację.**



**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 17**

1. Na skutek apelacji wywiedzionej przez prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w K., uniewinniającego Janusza T. od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. i kwestionującej ustalenie, że oskarżony nie groził pokrzywdzonemu, Sąd Okręgowy w K. uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania. Sędzia referent, zapoznając się z aktami sprawy, stwierdził, że pokrzywdzony Rafał C. nie złożył wniosku o ściganie, a brak ten nie został dostrzeżony ani przez orzekający poprzednio sąd pierwszej instancji, ani przez sąd odwoławczy.

**Jakie w tej sytuacji czynności powinien podjąć sędzia referent?**

2. Leszek S., obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 124 § 1 k.w., który złożył sprzeciw od wydanego wyroku nakazowego, nie stawiał się na wyznaczoną w jego sprawie rozprawę w dniu 10 marca 2020 r. Po stwierdzeniu przez przewodniczącego, że obwiniony pomimo dwukrotnego awiza nie odebrał kierowanej do niego przesyłki, a zatem został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, sąd postanowił przeprowadzić rozprawę zaocznie. Wydany w tej sprawie wyrok doręczono obwinionemu. W terminie 7 dni od doręczenia tego wyroku, do sądu wpłynęło pismo obwinionego, oznaczone jako „apelacja”. W treści tego pisma Leszek S. zwrócił się do sądu o ponowne „jawne” rozpoznanie sprawy z jego udziałem. W uzasadnieniu podniósł, że nie wiedział o terminie rozprawy, gdyż został tymczasowo aresztowany i nie mógł odebrać kierowanego do niego zawiadomienia.

**Oceń zaistniałą sytuację. Czy i jakie czynności podejmie w tej sprawie sąd?**

3. Dyrektor zamkniętego zakładu psychiatrycznego (lekarz psychiatra), w którym wykonywany jest środek zabezpieczający w stosunku do Olgierda M., przesłał do sądu rejonowego, który orzekł ten środek, pismo podpisane przez siebie i drugiego lekarza psychiatrę, informujące, że ze względu na postępy w leczeniu sprawcy, które może być kontynuowane w warunkach ambulatoryjnych, nie jest koniecznym jego pozostawanie w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym. Po zapoznaniu się z pismem dyrektora zakładu psychiatrycznego sędzia referent skierował sprawę na posiedzenie zarządzając zawiadomienie o terminie rozprawy prokuratora i obrońcę. Po przeprowadzeniu posiedzenia, sąd orzekł o uchyleniu środka zabezpieczającego w postaci pobytu Olgierda M. w zakładzie psychiatrycznym i zastosował wobec niego środek zabezpieczający w postaci terapii. Zażalenia na to postanowienie złożyli prokurator oraz obrońca Olgierda M. Ten pierwszy, zaskarżając postanowienie na niekorzyść Olgierda M., zarzucił naruszenie prawa procesowego, wyrażające się w braku wydania postanowienia o zwolnieniu z zakładu psychiatrycznego bez wysłuchania biegłych lekarzy psychiatrów i psychologa. Ten drugi podniósł zarzut obrazy prawa procesowego polegającego na orzeczeniu nowego środka zabezpieczającego bez wysłuchania Olgierda M.

**Oceń prawidłowość postępowania sądu i zasadność zażaleń.**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 18**

1. W sprawie Roberta C., oskarżonego o przestępstwo art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., na etapie wniosków składanych przed zamknięciem przewodu sądowego, pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o dopuszczenie dowodu z nowej opinii o stanie zdrowia psychicznego oskarżonego. W uzasadnieniu swego wniosku podniósł, że uzyskana przez sąd opinia jest dotknięta wadą, która wyklucza uznanie jej za prawidłowy materiał dowodowy. Skoro oskarżony od kilku lat był leczony przez jednego z lekarzy powołanych do wydania opinii, to taki biegły podlegał wyłączeniu i nie powinien brać udziału w wydawaniu opinii dotyczącej zdrowia psychicznego swojego pacjenta. Obecny na rozprawie obrońca oskarżonego wniósł o oddalenie wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego. Uzasadniając swoje stanowisko stwierdził, że złożenie wniosku na tym etapie postępowania wskazuje, że zmierza on jedynie do przedłużenia postępowania, a skoro pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego nie podnosi żadnych merytorycznych argumentów, które podważałyby trafność znajdującej się w aktach sprawy opinii.  
**Oceń zasadność wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego. Jaką decyzję powinien podjąć sąd?**
2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 10 lutego 2019 r. Grzegorz J. został skazany za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności. Sąd Okręgowy w W., nie uwzględniając apelacji oskarżonego, wyrokiem z dnia 15 grudnia 2019 r. utrzymał orzeczenie sądu pierwszej instancji w mocy. W dniu 14 sierpnia 2020 r. Grzegorz J. skierował do Sądu Rejonowego w W. wniosek o zaliczenie na poczet kary orzeczonej wyrokiem z dnia 10 lutego 2019 r. okresu tymczasowego aresztowania stosowanego wobec niego od dnia 1 grudnia 2019 r. do 10 stycznia 2020 r. w prowadzonym przeciwko niemu śledztwie – wszczętym przez prokuratora w dniu 1 grudnia 2019 r. i prawomocnie umorzonym postanowieniem z dnia 10 lipca 2020 r.  
**Czy wniosek skazanego może być uwzględniony? W jakim trybie i przez jaki organ powinien być rozpoznany?**
3. Janusz B. odbywa karę roku pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 4 k.k.s. W dalszej kolejności ma także odbyć karę zastępczą 200 dni pozbawienia wolności (orzeczoną za nieuiszczoną grzywnę za przestępstwo z art. 157 § 2 k.k.) oraz karę 15 dni aresztu orzeczoną za wykroczenie z art. 87 § 1 k.w. Po odbyciu 6 miesięcy pozbawienia wolności pierwszej z wymienionych kar, skazany skierował do sądu penitencjarnego wniosek o udzielenie mu warunkowego zwolnienia z obycia reszty kar. W uzasadnieniu podniósł, że odbyta kara odniosła już efekty resocjalizacyjne. W zakładzie karnym cieszy się bardzo dobrą opinią, a w aktualnej sytuacji na rynku pracy ma realną możliwość uzyskania stałego zatrudnienia po opuszczeniu zakładu karnego.  
**Oceń zasadność wniosku skazanego. Przedstaw dalszy tok postępowania.**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 19**

1. Rafał S. odbywa karę łączną 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w K. z dnia 19 lipca 2019 r., którym objęto prawomocne skazania wyrokami  
– Sądu Rejonowego w K. z dnia 4 kwietnia 2017 r. za czyn z art. 55 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 11 lipca 2013 r., w rozmiarze roku i 6 miesięcy,  
– Sądu Rejonowego w S. z dnia 12 marca 2016 r. za czyn z art. 279 § 1 k.k., popełniony w dniu 12 listopada 2014 r., w rozmiarze roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.  
W dniu 27 sierpnia 2020 r. Rafał S. złożył w Sądzie Rejonowym w K. wniosek o połączenie w/w wyroku łącznego z wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 3 lutego 2020 r., którym został skazany za przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. popełnione w dniu 1 listopada 2018 r. na karę roku pozbawienia wolności i orzeczenie nowej kary łącznej. Podnosząc, że koniec odbywanej kary łącznej przypada na dzień 5 października 2020 r. skazany wniósł o priorytetowe potraktowaniu jego sprawy i wyznaczenie rozprawy jeszcze przed tą datą.  
**Oceń zaistniałą sytuację. Czy w sprawie skazanego zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego? Przedstaw dalszy tok postępowania.**
2. Lesław C. został oskarżony o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. popełnione w dniu 12 lipca 2017 r. Z uwagi na dokonane ustalenia faktyczne, Sąd Rejonowy w S., zmieniając opis czynu i jego kwalifikację prawną, wyrokiem z dnia 27 grudnia 2019 r., uznał oskarżonego za winnego popełnienia wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. Z uwagi na postawę oskarżonego, który wyraził skruchę i naprawił szkodę, Sąd odstąpił od wymierzenia kary. Wyrok sądu pierwszej instancji zaskarżony został w zakresie orzeczenia o winie apelacją prokuratora, który zarzucił mu błąd w ustaleniach faktycznych i w konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie Lesława C. za winnego czynu z art. 288 § 1 k.k. i wymierzenie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Prokurator, uczestniczący w rozprawie apelacyjnej wyznaczonej na dzień 27 sierpnia 2020 r. poparł wniesioną apelację. Obrońca oskarżonego wniósł o jej nieuwzględnienie, podnosząc, że w realiach sprawy nie jest dopuszczalne skazanie w instancji odwoławczej oskarżonego, a ponadto nastąpiło już przedawnienie karalności przypisanego mu wykroczenia.  
**Jak postąpi Sąd odwoławczy, jeżeli uzna, że zarzut apelacji jest zasadny? Jak postąpi, gdy uzna, że nie zasługuje on na uwzględnienie?**
3. W sprawie Denisa J. (lat 16) i jego starszego brata Rafała J. (lat 18) prokurator skierował do Sądu Okręgowego w K. akt oskarżenia, zarzucając im popełnienie przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Po przeprowadzeniu wszystkich zawnioskowanych dowodów Sąd doszedł do przekonania, że wyniki postępowania dowodowego potwierdzają przyjętą w akcie oskarżenia ocenę zachowania Rafała J., dając jednocześnie możliwość potraktowania ustalonego zachowania oskarżonego Denisa J. jedynie jako występku z art. 157 § 2 k.k.  
**Oceń zaistniałą sytuację. Czy rozpoznający sprawę sąd nadal będzie właściwy do orzekania w kwestii odpowiedzialności oskarżonego?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 20**

1. Skazany Piotr M. wniósł o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu do sporządzenia kasacji, gdyż uwagi na obywanie od trzech lat kary pozbawienia wolności i brak jakiegokolwiek majątku nie jest wstanie ustanowić obrońcy z wyboru. Wniosek skazanego został uwzględniony. Obrońca z urzędu, który został wyznaczony skazanemu, poinformował sąd, że po zapoznaniu się z aktami sprawy i pismem przesłanym mu przez skazanego nie stwierdził podstaw do wniesienia kasacji i wniósł o przyznanie należnego mu wynagrodzenia. Przewodniczący wydziału powiadomił skazanego o stanowisku obrońcy, informując go o możliwości sporządzenia i wniesienia kasacji przez obrońcę ustanowionego z wyboru. W odpowiedzi na pismo przewodniczącego skazany wniósł o wyznaczenie nowego adwokata z urzędu. Podniósł, że nie rozumie stanowiska przewodniczącego, sugerującego mu ustanowienie obrońcy z wyboru, w sytuacji gdy sam wcześniej uznał, że skazany nie ma możliwości finansowych na korzystanie z obrony z wyboru. Ponadto uważa, że wyznaczony mu obrońca z urzędu nie wywiązał się ze swoich obowiązków – „nie pofatygował” się, aby spotkać się osobiście ze skazanym w zakładzie karnym, a z przekazanego sądowi jednozdaniowego oświadczenia nie wynika, dlaczego obrońca uznał, że przedstawione mu przez skazanego na piśmie zastrzeżenia do wyroku sądu odwoławczego są niezasadne.

**Oceń zaistniałą sytuację. Czy i jakie czynności powinien podjąć przewodniczący?**

2. Janusz T. został oskarżony o przestępstwo z art. 245 § 1 k.k. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego i zamknięciu przewodu sądowego przewodniczący zarządził naradę nad wyrokiem. Analizując materiał dowodowy doszedł do przekonania, że powodem gróźb oskarżonego nie była próba skłonienia pokrzywdzonego do odwołania złożonych przez niego niekorzystnych dla oskarżonego zeznań, a zatem zachowanie Janusza T. będzie można oceniać wyłącznie w kategoriach odpowiedzialności za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. Z akt sprawy nie wynikało jednak, aby pokrzywdzony złożył wniosek o ściganie oskarżonego za to przestępstwo.

**Oceń zaistniałą sytuację. Jak powinien postąpić sąd?**

3. Zdenek C. – obywatel Czech, został prawomocnie skazany przez Sąd Rejonowy w K. za przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 k.k.s. na karę roku pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 200 zł każda. Następnego dnia po uprawomocnieniu się wyroku, skazany złożył w biurze podawczym Sądu Rejonowego pismo, w którym wniósł o przekazanie wykonywania orzeczonych wobec niego kar właściwemu sądowi w Republice Czeskiej, której jest obywatelem. Podniósł, że przed przeniesieniem się do Polski w 2016 r. w związku z rozpoczęciem powadzenia tu działalności gospodarczej mieszkał na stałe w Pradze. Zamierza tam powrócić na stałe, gdyż ma tam dom i mieszka tam cała jego rodzina.
- Czy i jakie czynności może lub powinien podjąć w tej sprawie sąd?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,  
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH  
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 21**

1. Roman S. został oskarżony prywatnym aktem oskarżenia o to, że „w dniu 5 maja 2019 r., na sesji Rady Miejskiej w K. pomówił Aldonę K. o niszczenie dokumentów szkolnych, co mogło narazić ją na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu nauczyciela – tj. o czyn z art. 212 § 1 k.k.” Wyrokiem z dnia 10 marca 2020 r., Sąd Rejonowy w K. orzekł, że „uznaje Romana S. za winnego zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 121 § 1 k.k. wymierza mu karę 50 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda”. W dniu 22 lipca 2020 r. oskarżony złożył apelację od tego wyroku zarzucając mu obrazę prawa materialnego tj. art. 121 § 1 k.k. poprzez jego zastosowanie i w konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie od przypisanego mu przestępstwa. Odpowiedź na apelację złożył pełnomocnik oskarżyciela prywatnego wnosząc o nieuwzględnienie apelacji, gdyż podnoszone w niej uchybienie stanowi jedynie oczywistą omyłkę pisarską, którą Sąd odwoławczy może sprostować na rozprawie.

**Oceń zasadność apelacji i stanowiska wyrażonego w odpowiedzi na apelację. Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd odwoławczy?**

2. Przed Sądem Rejonowym w S. toczy się postępowanie przeciwko Zygfriedowi R., obwinionemu o wykroczenie z art. 86 § 1 k.w. Przed zamknięciem przewodu sądowego, obwiniony oświadczył, że w jego ocenie opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego, na której oparto wnioski o ukaranie nie jest wykonana profesjonalnie i nie uwzględnia aktualnych możliwości technicznych – np. bez przeprowadzenia symulacji komputerowej kolizji. Stąd też wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego dr inż. Waldemara S., która została wykonana na jego zlecenie. Z konkluzji tej opinii wynika wprawdzie, że obwiniony jest sprawcą zaistniałej kolizji, lecz wskazuje się w niej również na znaczne przyczynienie pokrzywdzonego. Odnosząc się do wniosku obwinionego, oskarżyciel publiczny oświadczył, że dopuszczenie wnioskowanego przez obwinionego dowodu pozostawia do uznania sądu

**Oceń zaistniałą sytuację.**

3. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 15 grudnia 2019 r. Janusz C. został skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz za przestępstwo skarbowe z art. 65 § 2 k.k.s. na karę 200 stawek dziennych grzywny po 150 zł każda. Wobec tego, że skazany nie uiścił grzywny, a egzekucja okazała się nieskuteczna, Sąd skierował sprawę na posiedzenie celem zarządzenia wykonania kary zastępczej pozbawienia wolności. Na wyznaczone posiedzenie stawił się skazany. Wnosząc o niezarządzenie wykonania kary zastępczej, wniósł jednocześnie o zmianę wysokości stawki dziennej orzeczonej grzywny i ustalenie jej w minimalnej wysokości. W uzasadnieniu podniósł, że nie uiścił grzywny z tego tylko powodu, że na skutek pandemii COVID-19 dochody z zakładu fryzjerskiego, który prowadził drastycznie spadły. Obecnie jego sytuacja finansowa stopniowo się poprawia, ale daleko mu do wyjścia z zadłużenia w jakie wpadł w okresie, gdy był zmuszony zamknąć zakład.

**Czy sąd kierując sprawę na posiedzenie postąpił prawidłowo? Czy wniosek skazanego zasługuje na uwzględnienie?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 22**

1. Sąd Okręgowy w K. w sprawie Janusza K., oskarżonego o przestępstwo z art. 280 § 2 k.k., postanowieniem z dnia 22 lipca 2020 r. stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K. Podstawą stwierdzenia niewłaściwości było uznanie przez Sąd Okręgowy, że pręt metalowy, którym posługiwał się oskarżony nie stanowi innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu w rozumieniu w/w przepisu. Postanowienie nie zostało zaskarżone przez strony i po stwierdzeniu jego prawomocności akta sprawy przekazano Sądowi Rejonowemu. Sędzia referent, zapoznając się z materiałami sprawy, doszedł do przekonania, że stanowisko Sądu Okręgowego jest błędne, gdyż bez wątpienia, pręt metalowy, którym posługiwał się oskarżony, z uwagi na wagę i wymiary stanowi niebezpieczny przedmiot wymieniony w art. 280 § 2 k.k.

**Oceń zaistniałą sytuację. Czy Sąd Rejonowy jest związany stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Okręgowy. Jak powinien postąpić?**

2. Przed Sądem Rejonowym w K. toczy się postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w stosunku do Romana S. – skazanego prawomocnymi wyrokami tego Sądu – wyrokiem z dnia 10 maja 2017 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 3 stycznia 2017 r. do dnia 10 maja 2017 r. oraz wyrokiem z dnia 8 grudnia 2018 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Na rozprawie, w głosach końcowych, obrońca skazanego wniósł o orzeczenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji oraz zaliczenie na jej poczet okresu zatrzymania od dnia 15 czerwca 2018 r., godz. 14.15 do dnia 16 czerwca 2018 r., godz. 03.15. w sprawie zakończonej wyrokiem z dnia 8 grudnia 2018 r., który w tym wyroku nie został zaliczony skazanemu na poczet orzeczonej kary. Prokurator wniósł o orzeczenie kary na zasadzie asperacji i uwzględnienie przy ustalaniu okresów zaliczonych na poczet orzekanej kary łącznej tego, że w wyroku z dnia 10 maja 2017 r., błędnie określono okres zaliczenia, niedostrzegając informacji, że w okresie od 3 stycznia 2017 r. do 15 lutego 2017 r. skazanemu wprowadzono do wykonania karę zastępczą orzeczoną wyrokiem, który nie podlega łączeniu.
- Oceń zaistniałą sytuację. Jak Sąd powinien rozstrzygnąć kwestię zaliczenia.**

3. Postanowieniem z dnia 1 lipca 2020 r. Sąd Rejonowy w K., na wniosek kuratora, na podstawie art. 75 § 1 k.k., zarządził skazanemu Rafałowi K. wykonanie warunkowo zawieszanej kary 10 miesięcy pozbawienia wolności. Powodem zarządzenia wykonania kary było ustalenie, że w okresie próby popełnił on przestępstwo podobne, za które orzeczono karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Powyższe postanowienie, zaskarżone zażaleniem skazanego, Sąd Okręgowy w K., postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2020 r., utrzymał w mocy. W dniu 9 września 2020 r. w Sądzie Rejonowym w K. obrońca skazanego złożył wniosek o wstrzymanie wykonania kary i zmianę postanowienia z dnia 1 lipca 2020 r., poprzez nieuwzględnienie wniosku kuratora, wobec ujawnienia się nowych okoliczności – wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2020 r., którym, na skutek uwzględnienia kasacji obrońcy skazanego, uchylono wyrok stanowiący podstawę zarządzenia wykonania kary i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania.
- Oceń zaistniałą sytuację i przedstaw dalszy tok postępowania.**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 23**

1. W sprawie Jana. S. został skierowany do Sądu Rejonowego w K. wniosek o ukaranie za wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. Jeszcze przed skierowaniem sprawy na posiedzenie lub rozprawę Jan S. do Sądu Rejonowego wpłynęło pismo obwinionego zawierające wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu. W jego uzasadnieniu Jan S. podniósł, że z uwagi na to, że aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności i nie posiada możliwości zarobkowych, nie jest w stanie ponieść kosztów ustanowienia obrońcy. Wniosek przedstawiono sędziemu referentowi. Ten – powołując się na upoważnienie prezesa sądu – zarządzeniem odmówił obwinionemu wyznaczenia obrońcy z urzędu. W uzasadnieniu zarządzenia - powołując się na niebudzące wątpliwości okoliczności sprawy (zatrzymanie obwinionego na gorącym uczynku, przyznanie się obwinionego i złożenie obszernych wyjaśnień), a także obeznanie obwinionego z postępowaniem sądowym (wielokrotna karalność za przestępstwa) – stwierdził, że w realiach sprawy obwiniony jest w stanie w pełnym zakresie realizować swoje prawo do obrony, bez korzystania z pomocy adwokata.

**Oceń zaistniałą sytuację. Czy zarządzenie sędziego było prawidłowe?**

2. Przed Sądem Rejonowym w C. toczy się postępowanie w sprawie Leszka M., którego oskarżono o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione na szkodę Marii M. – matki oskarżonego. Oskarżony – tak w postępowaniu przygotowawczym, jak i na rozprawie nie przyznał się do winy i odmówił składania wyjaśnień. Maria M. i Franciszek M. – ojciec oskarżonego, którzy w tej sprawie zostali zawnioskowani jako świadkowie, korzystając z uprawnień przysługujących osobom najbliższym, odmówili składania zeznań. W tej sytuacji prokurator wniosł o zwolnienie Józefa S. – biegłego lekarza sądowego, który badał pokrzywdzoną i sporządził opinię co doznanych przez nią obrażeń – z tajemnicy lekarskiej i przesłuchanie go w charakterze świadka (z treści opinii wynikało, że w trakcie wywiadu lekarskiego Maria M. dokładnie zrelacjonowała okoliczności, w których doznała obrażeń. Obrońca oskarżonego wniosł o oddalenie wniosku prokuratora wobec niedopuszczalności dowodu, który miałby zostać przeprowadzony).

**Oceń zaistniałą sytuację. Jak sąd rozstrzygnie wniosek prokuratora?**

3. Walerian S. został skazany za przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz orzeczoną na podstawie 71 § 1 k.k. grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych po 100 złotych każda. Z uwagi na to, że nie skazany, który zrezygnował z zatrudnienia i nie jest zarejestrowany jako bezrobotny, nie uiścił grzywny, a w drodze egzekucji ściągnięto jedynie kwotę 150 zł., sąd rejonowy zarządził skazanemu wykonanie warunkowo zawieszanej kary 10 miesięcy pozbawienia wolności. Postanowienie sądu pierwszej instancji zaskarżył skazany. Wnosząc o jego uchylenie, podniósł, że według jego przekonania „za nieuiszczoną grzywnę orzeka się w pierwszej kolejności pracę społeczną”, a ponadto wymiar zarządzonej kary powinien być pomniejszony o ściągniętą w drodze egzekucji grzywnę oraz okres zatrzymania w sprawie od godz. 21.50 w dniu 21 lutego 2019 do godz. 03.21 w dniu 22 lutego 2019 r.

**Oceń zaistniałą sytuację. Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu odwoławczego.**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 24**

1. Jonasz S. został oskarżony o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., polegającego na tym, że pełniąc funkcję prezesa „Junior” sp. z o.o. i będąc z tego tytułu odpowiedzialny za prawidłowe regulowanie zobowiązań podatkowych, uporczywie nie wpłacał w terminie podatku od towarów i usług za miesiące marzec - czerwiec 2019 r. w łącznej kwocie 10.500 zł. Wyrokiem z dnia 1 marca 2020 r. Jonasz S. został uniewinniony od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia skarbowego. Wyrok zaskarżył apelacją oskarżyciel publiczny – Naczelnik Urzędu Skarbowego, który zarzucił mu błąd w ustaleniach faktycznych. Sąd odwoławczy, wyrokiem z dnia 22 lipca 2020 r., uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał sądowi rejonowemu do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu swojego wyroku sąd odwoławczy uznał, że dokonana przez sąd pierwszej instancji ocena materiału dowodowego została przeprowadzona z obrazą art. 7 k.p.k., co mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku. W dniu 23 lipca 2020 r. oskarżony złożył wniosek o doręczenie mu odpisu wyroku z uzasadnieniem - co nastąpiło w dniu 14 sierpnia 2020 r. W dniu 24 sierpnia 2020 r. do sądu okręgowego wpłynęła sporządzona przez obrońcę obwinionego skarga na wyrok sądu odwoławczego. Skarżący sformułował w niej zarzut obrazy art. 437 § 2 k.p.k. i podniósł, że sąd okręgowy orzekł kasatoryjnie, choć nie zachodziła żadna ze wskazanych w tym przepisie okoliczności.

**Oceń zaistniałą sytuację i wskaż dalszy tok postępowania.**

2. Subsydiarnym aktem oskarżenia Leszek S. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 284 § 1 k.k. Termin rozprawy został wyznaczony w tej sprawie na dzień 13 sierpnia 2020 r. Przed terminem rozprawy do sądu wpłynęło pismo oskarżonego, w którym powołując się na to, że naprawił szkodę i pojednał się z pokrzywdzonym, wniósł o warunkowe umorzenie postępowania. Do pisma dołączył odpis ugody zawartej z oskarżycielem posiłkowym, potwierdzającej okoliczności podnoszone we wniosku. Na wyznaczoną rozprawę nie stawili się ani oskarżony, ani oskarżyciel posiłkowy – zawiadomieni prawidłowo. Nie stawili się też prokurator. W tej sytuacji sąd, ujawniając materiał dowody zawarty w aktach postępowania przygotowawczego – wyjaśnienia podejrzanego i zeznania pokrzywdzonego, wydał wyrok, którym warunkowo umorzył postępowanie o zarzucany oskarżonemu czyn.

**Czy postępowanie sądu było prawidłowe?**

3. W dniu 17 sierpnia 2020 r., do Sądu Rejonowego w K. wpłynęło pismo Pawła K., w którym wniósł o „usunięcie z rejestrów skazanych” wydanych wobec niego wyroków – Sądu Rejonowego w S. z dnia 10 stycznia 2018 r., którym został ukarany za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. karą 10 miesięcy ograniczenia wolności i Sądu Rejonowego w K. z dnia 19 października 2019 r., którym został ukarany za wykroczenie z art. 124 § 1 k.w. karą 300 zł grzywny. W uzasadnieniu podniósł, że „wydanych wyroków nie skarżył i przyjął je z pokorą, a orzeczone kary wykonał w całości”. Zrozumiał, że zrobił źle, ale jako młody, niedoświadczony człowiek uległ wpływom kolegów. Obecnie stara się o pracę, a status osoby niekarnej byłby niewątpliwie dużym atutem w jej uzyskaniu.

**Oceń zaistniałą sytuację.**



**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 25**

1. Janusz S. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 197 § 1 k.k. Na rozprawę wyznaczoną w tej sprawie stawiała się oprócz oskarżonego, pokrzywdzonej, wezwanych świadków również, w ramach zajęć szkolnych, grupa uczniów klasy maturalnej wraz z nauczycielem oraz dziennikarz lokalnej stacji radiowej. Przed otwarciem przewodu sądowego oskarżony oświadczył, że informuje sąd, że posiada kamerę i zamierza nią „nagrywać rozprawę, a w szczególności przesłuchanie pokrzywdzonej i świadków, aby móc przeanalizować ich reakcje na zadawane przez siebie pytania i wykazać, że kłamią”. Oświadczył ponadto, że cieszy się z obecności przedstawiciela mediów oraz publiczności, gdyż widzi w tym pewną gwarancję bezstronności sądu. Dziennikarz zwrócił się sądowi o wyrażenie zgody na utrwalanie przebiegu rozprawy za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk. Pokrzywdzona natomiast oświadczyła, że żąda „całkowitego” wyłączenia jawności rozprawy, gdyż nie wyobraża sobie składania zeznań i „opowiadania o rzeczach tak intymnych” nie tylko w obecności innych osób, ale również w obecności oskarżonego.  
**Oceń zaistniałą sytuację. Zaproponuj sposób rozstrzygnięcia problemów, które musi rozwiązać sąd.**
2. W sprawie Jeremiego C., oskarżonego o czyn z art. 278 § 1 k.k. prokurator wystąpił do sądu z wnioskiem o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary. Na wyznaczone posiedzenie nie stawiał się nikt, a pokrzywdzony, który jeszcze na etapie śledztwa ustanowił pełnomocnika i złożył do akt sprawy oświadczenie, że będzie działał w charakterze oskarżyciela posiłkowego, nie sprzeciwił się na piśmie się wnioskowi. Sąd uwzględnił wniosek i wydał wyrok. W terminie 7 dni, pozbawiony wolności w innej sprawie oskarżony złożył wniosek o doręczenie mu uzasadnienia wyroku. Wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia – z zastrzeżeniem, że dotyczy całości wyroku – złożył również pokrzywdzony. Po sporządzeniu uzasadnienia wyroku, doręczono je oskarżonemu i pokrzywdzonemu. Po upływie 14 dni od doręczenia uzasadnienia w/w do sądu wpłynęło pismo pełnomocnika pokrzywdzonego. Wniósł w nim o przesłanie mu sporządzonego uzasadnienia wyroku, które zgodnie z przepisami, z uwagi na złożenie wniosku przez stronę, powinno zostać doręczone również jemu. Zwrócił się również o przesłanie zarówno jemu jak i pokrzywdzonemu pełnego uzasadnienia, gdyż według informacji przekazanych mu przez swojego mandanta, doręczone mu uzasadnienie nie zawierało ani ustaleń faktycznych ani oceny dowodów, co uniemożliwia sporządzenie apelacji. Podniósł też, że wywiedzenie apelacji jest konieczne, gdyż „po spokojnym przeanalizowaniu wyroku” pokrzywdzony uznał, że jest on rażąco niesprawiedliwy.  
**Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd? Czy pojęte dotychczas czynności były prawidłowe?**
3. Nieletni Dawid D. (lat 16) został warunkowo zwolniony z zakładu poprawczego. Okres próby ustalono na 3 lata. W okresie tym Dawid N. – już po ukończeniu 17 lat – popełnił przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., za które został prawomocnie skazany na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności.  
**Czy zaistniała okoliczność będzie miała wpływ na sytuację Dawida D. i będzie wymagała reakcji sądu rodzinnego, a jeżeli tak to jakiej?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 26**

1. W dniu 31 sierpnia 2020 r. w biurze podawczym Sądu Rejonowego w K. został złożony subsydiarny akt oskarżenia sporządzony i podpisany przez pełnomocnika pokrzywdzonej Zofii K. W tym samym dniu do Sądu Okręgowego wpłynął - nadany w dniu 28 sierpnia 2020 r. akt oskarżenia sporządzony i podpisany przez pokrzywdzonego Roberta L. W dniu 9 września 2020 r. wpłynęło pismo Renaty K. zawierające jej oświadczenie, że jest również pokrzywdzoną przestępstwem, którego dotyczy akt oskarżenia wniesiony przez Zofię K., popiera go i przyłącza się do postępowania. Po przekazaniu przez prokuratora akt postępowania przygotowawczego, sędzia referent ustalił, że w dniu 22 lipca 2020 r. prokurator powtórnie wydał postanowienie o umorzeniu śledztwa prowadzonego przeciwko Leszkowi W. podejrzanemu o czyn z art. 177 § 2 k.k. – spowodowanie wypadku, w wyniku którego śmierć poniósł Wojciech K. – syn Renaty K. a obrażenia ciała odnieśli Zofia K. i Robert L. Z nadesłanych akt postępowania przygotowawczego wynikało, że odpis postanowienia o umorzeniu śledztwa doręczono: Zofii K. – 30 lipca 2020 r., jej pełnomocnikowi – 30 lipca 2019 r., Robertowi L. – 28 lipca 2020 r., Renacie K. – 28 lipca 2020 r.

**Oceń zaistniałą sytuację. Jakie czynności powinien podjąć sędzia referent?**

2. Paweł G. został oskarżony o przestępstwo z art. 209 § 1 k.k., polegające na tym, że w okresie od listopada 2019 r. do kwietnia 2020 r. uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniej córki Amelii G. określonego co do wysokości, ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w K. z dnia 10 marca 2019 r., a łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych. Na pierwszą wyznaczoną w tej sprawie rozprawę w dniu 2 września 2019 r., stawiała się Natalia G. – matka Amelii G., która oświadczyła, że będzie w jej imieniu działała jako oskarżyciel posiłkowy. W tej sytuacji obrońca oskarżonego wniósł o odroczenie rozprawy i zwrócenie się do sądu rodzinnego o ustanowienie dla małoletniej pokrzywdzonej kuratora. W uzasadnieniu podniósł, że Natalia G. jest skonfliktowana z oskarżonym i jej działania nie muszą być konieczne nakierowane na dobro dziecka. Ponadto zgodnie z orzecznictwem sądów w sprawach między rodzicem a małoletnim dzieckiem, dziecko nie może być reprezentowane przez drugiego rodzica – tym bardziej gdy ten rodzic, tak jak Natalia G. jest stroną zawartej ugody określającej wysokość alimentów, płatnych do jego raku.

**Oceń zaistniałą sytuację. Jaka decyzję podejmie sąd?**

3. W stosunku skazanego za przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. wykonywana jest kara 11 miesięcy ograniczenia wolności, polegająca na potrąceniu 25% wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym. W dniu 17 sierpnia 2020 r. skazany, który odbył już 7 miesięcy orzeczonej kary, zwrócił się do sądu z wnioskiem o zwolnienie z obycia reszty kary lub o zawieszenie postępowania wykonawczego albo obniżenie wielkości potrąceń do 10% w stosunku miesięcznym. W uzasadnieniu podniósł, że w dniu 1 sierpnia 2020 r. jego żona uległa wypadkowi drogowemu – co z uwagi na ponoszenie kosztów leczenia i długotrwałej rehabilitacji spowodowało znaczny spadek dochodów rodziny, tym bardziej dotkliwy, że na utrzymaniu posiada dwoje uczących się w szkole średniej dzieci.

**Zaproponuj rozstrzygnięcie sprawy i uzasadnij je.**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 27**

1. W sprawie podejrzanego Roberta G., prokurator, na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. umorzył postępowanie przygotowawcze o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k., stwierdzając, że czynu nie popełniono. Zażalenia na to postanowienie złożył pokrzywdzony Rafał R. Domagając się uchylenia zaskarżonego postanowienia, podniósł, że decyzja o umorzeniu postępowania była przedwczesna, gdyż materiał dowodowy, którym dysponował prokurator był niepełny – nie przeprowadzono dowodu z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego, a ponadto uzasadnienie zaskarżonego postanowienia jest wyjątkowo lakoniczne i niezrozumiałe. Na wyznaczone w tej sprawie przez sąd rejonowy posiedzenie stawili się jedynie obrońca podejrzanego. Ustosunkowując się do zażalenia, przyznał, że faktycznie uzasadnienie zaskarżonego postanowienia jest „skrótowe i mało przejrzyste”, ale w chwili obecnej braku uzasadnienia nie stanowią podstawy uchylenia orzeczenia. Stwierdził też, że nie neguje potrzeby przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego, który z pewnością potwierdziłby merytoryczną trafność decyzji prokuratora, lecz w obecnym stanie prawnym sąd odwoławczy powinien ten brak uzupełnić we własnym zakresie.
- Oceń zaistniałą sytuację, zakładając, że argumenty podniesione w zażaleniu nie są pozbawione racji.**

2. Oskarżyciel prywatny Piotr M. oskarżył Annę B. o przestępstwo z art. 216 § 1 k.k. Na posiedzeniu pojednawczym nie doszło do pojednania stron, lecz wyraziły one zgodę na zaproponowane przez przewodniczącego skierowanie sprawy do postępowania mediacyjnego. Po jego przeprowadzeniu wyznaczony mediator przesłał do sądu pisemne sprawozdanie z wyników postępowania mediacyjnego, zaznaczając, że zakończyło się ono pozytywnie. W załączeniu przedstawił pisemną ugodę podpisaną przez Piotra M. i Annę B. Oskarżona oświadczyła w niej, iż „przeprasza oskarżyciela za to, że znieważyła go publicznie i wyraża z tego powodu ubolewanie”. Piotr M. natomiast oświadczył, że „przyjmuje przeprosiny oskarżonej i nie żywi wobec niej urazy ani też nie będzie dochodził z tego tytułu żadnych roszczeń”
- Oceń zaistniałą sytuację? Czy, a jeżeli tak, to jakie znaczenie będzie miała przeprowadzona mediacja dla toczącego się postępowania?**

3. Rafał D. został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w K. na karę 9 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. W dniu 22 lipca 2020 r. sądowy kurator zawodowy kontrolujący wykonywanie kary wezwał Rafała D. do osobistego stawiennictwa w siedzibie Sądu w dniu 3 sierpnia 2020 r. celem złożenia kuratorowi wyjaśnień dotyczących wykonywanej pracy. W dniu 24 lipca 2020 r. skazany złożył w Sądzie Rejonowego skargę na decyzję kuratora zawodowego. Powołując się na przepis art. 7 § 1 k.k.w. skazany podniósł, że jest wzywany przez kuratora już po raz trzeci. Konieczność zgłaszania się co miesiąc do sądu uważa za nieuzasadnioną dolegliwość dezorganizującą mu życie zawodowe i rodzinne. Pracę, do wykonywania której został zobowiązany, wykonuje sumiennie i nikt nie zgłaszał wobec jakichkolwiek zastrzeżeń. Wnosi zatem o zmianę decyzji kuratora i zwolnienie go od obowiązku stawiennictwa u kuratora w dniu 3 sierpnia 2020 r.
- Oceń zaistniałą sytuację.**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 28**

1. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. oskarżony Jan K. został skazany na karę roku pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, polegającego na tym, że w okresie od maja do sierpnia 2018 r., w W. wielokrotnie udzielał Jakubowi R., Romanowi S. i Kamili M. środka odurzającego w postaci marihuany. Oskarżony nie przyznawał się do winy i odmawiał składania wyjaśnień. Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się na zeznaniach Jakuba R. Romana S. i Kamili M., którzy nabywali od oskarżonego na własny użytek marihuanę. Świadkowie ci złożyli obszernie i spójne zeznania opisując okoliczności nabywania od oskarżonego marihuany. Wyrok został zaskarżony apelacją obrońcy oskarżonego, który zarzucił mu obrazę prawa procesowego – art. 5 § 2 k.p.k., polegającą na rozstrzygnięciu niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego. W uzasadnieniu obrońca oskarżonego podniósł, że sytuacja, w której w toku postępowania nie zabezpieczono substancji, której rzekomo oskarżony miał udzielać świadkom i nie określono za pomocą odpowiednich badań jej składu chemicznego, zachodzą wątpliwości, których nie można już usunąć i które powinny być zgodnie z regułami procesowymi rozstrzygnięte na korzyść oskarżonego. W konkluzji wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu przestępstwa.

**Oceń zasadność zarzutu apelacji obrońcy oskarżonego? Jak należy rozumieć zasadę *in dubio pro reo*?**

2. Piotr M. został oskarżony o popełnienie wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., polegającego na tym, że pełniąc funkcję prezesa „Orion” sp. z o.o. i będąc z tego tytułu odpowiedzialny za prawidłowe regulowanie zobowiązań podatkowych, uparczywie nie wpłacał w terminie podatku od towarów i usług za miesiące październik - grudzień 2019 r. w łącznej kwocie 10.500 zł. Przed terminem wyznaczonego w tej sprawie posiedzenia w przedmiocie wydania wyroku nakazowego do sądu wpłynął wniosek obrońcy oskarżonego o zawieszenie postępowania. W uzasadnieniu podniesiono, że oskarżony uległ poważnemu wypadkowi drogowemu i przebywa w szpitalu, gdzie utrzymywany jest stanie śpiączki farmakologicznej.

**Oceń zaistniałą sytuację. Jaka w tej sytuacji powinien postąpić sąd?**

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. Rafał K. został skazany za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym. Na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 2 k.k. Rafał K. został zobowiązany do przeproszenia pokrzywdzonego w terminie miesiąca od uprawomocnienia się wyroku. Wobec tego, że skazany w określonym terminie nie przeprosił pokrzywdzonego, oświadczając kuratorowi, że nigdy tego nie zrobi i wykonał jedynie 10 godzin nieodpłatnej pracy, sprawę Rafała K. skierowano na posiedzenie w przedmiocie zarządzenia zastępczej kary pozbawienia wolności. Zapoznając się z aktami sprawy sędzia sprawozdawca stwierdził, że w wyroku nie rozstrzygnięto o zaliczeniu skazanemu na poczet orzeczonej kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie tj. od godz. 16.35 w dniu 5 sierpnia 2019 r. do godz. 11.45 w dniu 6 sierpnia 2019 r.

**Czy Sąd może zarządzić wykonanie kary zastępczej? Jeżeli tak, określ jej wymiar.**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 29**

1. W dniu 25 sierpnia 2020 r. do Sądu Rejonowego w K. wpłynął akt oskarżenia w sprawie Piotra M. i Marka Ch., oskarżonych o przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. i in. Dokonując wstępnej kontroli aktu oskarżenia, przewodniczący stwierdził, że wobec oskarżonych stosowane są środki zapobiegawcze w postaci tymczasowego aresztowania. Zostały one zastosowane na etapie postępowania przygotowawczego – w stosunku do Piotra M. w dniu 10 maja 2019 r. (ostatnie przedłużenie tymczasowego aresztowania na czas do dnia 15 września 2020 r. nastąpiło postanowieniem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 22 lipca 2020 r.), natomiast w stosunku do Marka Ch. w dniu 9 marca 2020 r. (postanowieniem Sądu Rejonowego w K. stosowanie tymczasowego aresztowania przedłużono do 15 września 2020 r.). Ustalił również, że w dniu 1 sierpnia 2020 r. Markowi Ch. wprowadzono do wykonania karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

**Oceń zaistniałą sytuację? Jakie czynności należy wykonać w sprawie?**

2. Aleksy J. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. polegającego na psychicznym i fizycznym znęcaniu się nad żoną Wandą J. Po doręczeniu mu odpisu aktu oskarżenia i wezwaniu złożenia wniosków dowodowych, oskarżony wniósł o dopuszczenie dowodu z zeznań Alicji J. (lat 13) – córki, która była bezpośrednim świadkiem, tego co działo się trakcie awantur wszczynanych nie przez niego – jak podano w akcie oskarżenia, lecz przez żonę. Złożony przez oskarżonego wniosek nie został rozstrzygnięty przed rozprawą. Po ujawnieniu go przez przewodniczącego na rozprawie głównej, pokrzywdzona, która nie działa w charakterze oskarżyciela posiłkowego, oświadczyła, że jako matka sprzeciwia się przesłuchaniu córki, jeśli jednak byłoby to konieczne, to żąda, aby zostało to przeprowadzone zgodnie z obowiązującymi standardami – w „niebieskim pokoju” i na pewno nie przez prowadzącego sprawę sędziego – mężczyznę, a kobietę.

**Oceń zaistniałą sytuację. Czy wola i oczekiwania pokrzywdzonej mogą być spełnione? Przedstaw dalszy tok postępowania.**

3. Dawid K. (ur. 15 sierpnia 2004 r.) został oskarżony o popełnienie w dniu 31 sierpnia 2018 r. przestępstwa z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. Wobec oskarżonego nie został zastosowany żaden środek zapobiegawczy. Na pierwszej wyznaczonej w tej sprawie rozprawie pełnomocnik pokrzywdzonej wniósł o zastosowanie wobec oskarżonego tymczasowego aresztowania z uwagi na obawę mactwa. W uzasadnieniu podniósł, że przed rozprawą rodzice nieletniego wielokrotnie kontaktowali się z rodzicami pokrzywdzonej, starając się nakłonić ją by zmieniła swoje zeznania i nie niszczyła życia ich synowi. Obrońca oskarżonego wniósł o pozostawienie wniosku bez rozpoznania, podnosząc, że z uwagi na wiek Dawida K. nie jest dopuszczalnym stosowanie wobec niego tymczasowego aresztowania. Na wypadek niepodzielenia jego stanowiska – „z ostrożności procesowej” – wniósł zastosowanie wobec nieletniego oskarżonego poręczenia majątkowego i dozoru Policji.

**Czy obrońca ma rację? Czy możliwe jest zastosowanie proponowanych przez niego środków zapobiegawczych?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 30**

1. Przed Sądem Rejonowym w K. toczy się postępowanie przeciwko Piotrowi M. oskarżonemu o przestępstwo z art. 282 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. W trakcie jednej z wyznaczonych tej w sprawie rozpraw pokrzywdzony, który działa w charakterze oskarżyciela posiłkowego oświadczył, że wnosi o dopuszczenie dowodu z zeznań osoby, która była naocznym świadkiem zarzucanego oskarżonemu przestępstwa. Osoba ta zgłosiła się do niego i wyraziła wolę złożenia zeznań, ale z uwagi na kryminalną przeszłość oskarżonego, i powszechnie znany fakt jego kontaktów ze „światem przestępczym” obawia się swoje życie i zgodzi się na przesłuchanie jedynie w warunkach zapewniających jej pełne bezpieczeństwo i anonimowość. Pokrzywdzony oświadczył, że zna personalia świadka i jego adres, ale nie wie, jak je przekazać sądowi, aby nie dotarły do wiadomości oskarżonego.  
**Jak w tej sytuacji powinien postąpić Sąd, uznając, że wnioskowany dowód mógłby mieć istotne znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy?**
2. W dniu 25 sierpnia 2020 r. obrońca Piotra B. złożył w Sądzie Okręgowym. w K. wniosek o wznowienie postępowania w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono. W uzasadnieniu podniósł, że skazany o wydanym w jego sprawie w dniu 7 lutego 2020 r. postanowieniu o zarządzeniu wykonania kary dowiedział się dopiero w dniu 20 sierpnia 2020 r., gdy został zatrzymany do odbycia kary. O terminie posiedzenia nie wiedział, gdyż nie został o nim zawiadomiony. Nie mógł odebrać dwukrotnie awizowanego zawiadomienia, gdyż jak wynika z lektury akt sprawy zostało ono wysłane błędnie - nie na adres ul. Spacerowa 5, lecz Sportowa 5, gdzie skazany nigdy nie mieszkał i takiego adresu nigdy nie podawał. Postanowieniem z dnia 9 września 2020 r. Sąd Okręgowy oddalił wniosek obrońcy skazanego, stwierdzając, że choć podniesiona w nim argumentacja jest słuszna, to wobec obligatoryjności zarządzenia wykonania kary – przepis art. 75 § 1 k.k. – obecność skazanego na posiedzeniu nie miałaby wpływu na treść orzeczenia, a zatem wznowienie postępowania nie jest celowe.  
**Czy w sprawie Piotra B. zachodziły przesłanki wznowienia postępowania? Czy postanowienie Sądu Okręgowego podlega zaskarżeniu?**
3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w C. Roman S. został ukarany za wykroczenie z art. 92 § 1 k.w. grzywną w kwocie 100 zł. Wobec tego, że ukarany, wezwany do uiszczenia grzywny, nie uiścił jej w terminie, Sąd Rejonowy, postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2020 r. zamienił ukaranemu karę grzywny na karę zastępczą 5 dni aresztu, przyjmując, że jeden dzień kary zastępczej odpowiada grzywnie w wysokości 20 złotych. Powyższe postanowienie zaskarżył ukarany. Domagając się jego uchylecia podniósł, że nie został powiadomiony o terminie posiedzenia w przedmiocie zarządzenia kary zastępczej. Gdyby wiedział, że Sąd zamierza pozbawić go wolności, to wykonałby orzeczoną wobec niego grzywnę. Dodał, że wnosząc zażalenie, wpłacił na rachunek Sądu kwotę 100 zł tytułem „zaległej” grzywny.  
**Oceń zaistniałą sytuację. Czy Sąd miał obowiązek powiadomienia ukaranego o posiedzeniu? Zaproponuj czynności, jakie należy podjąć w tej sprawie.**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 31**

1. Naczelnik Urzędu Skarbowego w Ł. wniósł do Sądu Rejonowego w K wniosek o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności przez Alinę K. sprawczynię czynu zabronionego, wypełniającego dyspozycję przestępstwa skarbowego z art. 56 § 2 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. oraz w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s. Wyrokiem z dnia 17 maja 2017 r. Sąd Rejonowy w K., uznając, że Alina K. swoim zachowaniem wyczerpała dyspozycję art. 56 § 2 k.k.s. i art. 61 § 1 k.k.s. oraz art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s., na podstawie art. 17 § 1 pkt 1, 2 i 4 k.k.s. udzielił jej zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności oraz na podstawie art. 77 § 2 k.k.s. w zw. z art. 18 § 1 pkt 1 k.k.s. orzekł Aliny K. tytułem kary grzywny kwotę w rozmiarze 60 stawek dziennych po 100 zł każda, a także zasądził od sprawczyni na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 zł tytułem zryczałtowanej równowartości kosztów postępowania.

Wyrok Sądu Rejonowego zaskarżył w całości apelacją na niekorzyść sprawczyni prokurator zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 7 § 1 k.k.s. poprzez jego niezastosowanie i błędne zastosowanie art. 77 § 2 k.k.s. jako podstawy wymiaru kary, w sytuacji gdy sprawczyni została uznana winną czynu wyczerpującego dyspozycję art. 56 § 2 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s. (w uzasadnieniu wyroku Sąd Rejonowy przyznał popełnienie w tym zakresie omyłki pisarskiej). Zarzucił również rażąca łagodność orzeczonej kary grzywny, niewspółmiernej do społecznej szkodliwości czynu i zawinienia Aliny K.

**Jak w tej sytuacji postąpi sąd odwoławczy?**

2. Pokrzywdzony Alfred K. wniósł do Sądu Rejonowego w K. subsydiarny akt oskarżenia, którym zarzucił Janowi K. popełnienie przestępstwa z art. 177 § 1 k.k. Przed otwarciem przewodu sądowego oświadczenie o przyłączeniu się do postępowania złożyła Anna K., która również odniosła obrażenia w wypadku drogowym, który miał spowodować oskarżony Po przeprowadzeniu prawie wszystkich dowodów, które potwierdzały zasadność oskarżenia, oskarżyciel subsydiarny oświadczył, że pojednał się oskarżonym i cofa akt oskarżenia. Obecna na rozprawie Anna K. oświadczyła, że nie zgadza się ze stanowiskiem Alfreda K. i zamierza sama popierać wniesiony przez niego akt oskarżenia.

**Oceń zaistniałą sytuację. Jak powinien postąpić sąd?**

3. Skazany Wojciech K. odbywa karę 25 lat pozbawienia wolności. Z uwagi na nieskuteczność egzekucji orzeczonej wobec niego w innej sprawie grzywny, prezes sądu rejonowego wyznaczył posiedzenie w przedmiocie zarządzenia wykonania kary zastępczej pozbawienia wolności. Powiadomiony o terminie posiedzenia skazany złożył pismo, w którym wniósł o umorzenie grzywny, gdyż prowadzenie postępowania wykonawczego w tym przedmiocie, w sytuacji, w której się znajduje, jest pozbawione racji, ponadto wniósł o doprowadzenie go na wyznaczone posiedzenie.

**Oceń zasadność wniosków skazanego? Jak kształtują się zasady udziału skazanego w posiedzeniach sądu w postępowaniu wykonawczym?**



**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 32**

1. W sprawie oskarżonego o przestępstwo z art. 177 § 2 k.k., Sąd Rejonowy w K., któremu sprawa została przekazana do rozpoznania w trybie art. 36 k.p.k. dopuścił na wniosek oskarżonego dowód z oględzin miejsca zdarzenia połączonych z eksperymentem procesowym polegającym na sprawdzeniu zakresu widoczności z miejsca, w którym oskarżony włączał się do ruchu. Z uwagi na odległość tego miejsca od siedziby Sądu Rejonowego w K. (300 km), uwzględniając wniosek oskarżonego, Sąd postanowił zwrócić się o przeprowadzenie wnioskowanego dowodu do Sądu Rejonowego w S. Po ogłoszeniu postanowienia oskarżony oświadczył, że sprzeciwia się takiej „psychologii procesowej” naruszającej zasadę bezpośredniości i powodującej, że sąd, wydając orzeczenie, nie będzie mógł opierać się na własnych spostrzeżeniach. Uważa, że jeżeli oględziny ma przeprowadzać osoba nieorientowana w sprawie, to lepiej będzie dla sprawy, aby przeprowadzenie eksperymentu zlecić biegłemu, a nie sędziemu, dlatego wnosi o zmianę wydanego postanowienia.

**Oceń zaistniałą sytuację.**

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K., utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w K., Piotr M. został skazany za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności. W dniu 19 sierpnia 2020 r. do Sądu Rejonowego w K. wpłynęło pismo Justyny M., która jako konkubina skazanego, zwróciła się o jego ułaskawienie. Powołując się na to, że w dniu 1 lipca 2020 r. z jej związku ze skazanym urodziła bliźnięta i sama nie może podolać opiece na dziećmi, wniosła jednocześnie o wstrzymanie wykonania orzeczenia do czasu rozpoznania sprawy przez Prezydenta RP. Przewodniczący wydziału, dokonując wstępnej kontroli pisma ustalił, że sam skazany zwracał się wcześniej z prośbą o ułaskawienie – postanowieniem z dnia 10 marca 2020 r. postawiono ją bez dalszego biegu. Stwierdził też, że wyrok, którego dotyczy wniosek został objęty wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 lipca 2020 r., a ponadto wniosek Justyny M. nie został opłacony.

**Jak potoczy się dalsze postępowanie wywołane pismem konkubiny skazanego?**

3. Aleksandra K., żona tymczasowo aresztowanego Grzegorza K., którego oskarżono o popełnienie przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., zwróciła się do Sądu Rejonowego w K., przed którym toczy się postępowanie, o wyrażenie zgody na dostarczenie oskarżonemu smartfonu i umożliwienie mu utrzymywania stałych kontaktów z dziećmi, które bardzo tęsknią za swoim ojcem. Również oskarżony zwrócił się do Sądu o wyrażenie zgody na możliwość korzystania z aparatu telefonicznego, gdyż jest mu to niezbędne do uporządkowania spraw urzędowych związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą. Oba pisma przedstawiono sędziemu referentowi.

**Oceń zaistniałą sytuację. Jakie czynności powinien podjąć sędzia referent?**



**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 33**

1. Przed Sądem Rejonowym w K. toczy się postępowanie przeciwko Januszowi K. oskarżonemu o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. polegające na tym, że w okresie od lipca 2018 r. do listopada 2019 r. znęcał się psychicznie na żonę Annę K. i jej matkę Wandę S. w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał awantury podczas których wyzywał je, zakłócał spoczynek nocny, wyganiał z domu, groził pozbawieniem życia. Na wniosek pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej Anny K., motywowany tym, że po złożeniu przez pokrzywdzonych zeznań, oskarżony zaczął im grozić, że jeżeli nie zmienią zeznań, to nie dożyją końca procesu, Sąd Rejonowy w K., postanowieniem wydanym na posiedzeniu w dniu 25 sierpnia 2020 r. orzekł o zastosowaniu wobec oskarżonego środka zapobiegawczego w postaci nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi na okres 3 miesięcy, tj. do 25 listopada 2020 r. Zażalenie na to postanowienie złożył oskarżony podnosząc, że brak było formalnych i materialnych podstaw do stosowania tego środka – oskarżyciel posiłkowy nie ma uprawnienia do występowania z wnioskiem o jego zastosowanie i może być on stosowany na etapie postępowania przygotowawczego. Ponadto, Sąd nie przeprowadził żadnego postępowania dowodowego, aby zweryfikować twierdzenia zawarte we wniosku, a są one nieprawdziwe.

**Oceń zaistniałą sytuację.**

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. Leszek P. został skazany za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., zaś Jakub P. za przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. Apelację od tego wyroku wywiódł oskarżony Leszek P., zarzucając mu rżącą surowość orzeczonej kary. Apelację na niekorzyść oskarżonego Jakuba P. wywiódł prokurator, zaskarżając go co do środka kompensacyjnego i zarzucając brak orzeczenia obowiązku naprawienia szkody. W trakcie narady nad wyrokiem sąd odwoławczy doszedł do przekonania, że obie apelacje są zasadne. W przekonaniu sędziów biorących udział w naradzie kara wymierzona Jakubowi P., podobnie jak ta orzeczona wobec Leszka P. nosi cech rżącej surowości.

**Czy sąd odwoławczy jest w tej sytuacji uprawniony do złagodzenia kary wymierzonej Jakubowi P.?**

3. W dniu 25 sierpnia 2020 r. do Sądu Rejonowego w K. wpłynęło pismo sporządzone przez Annę K. adresowane do Prezesa tego Sądu i oznaczone jako „akt oskarżenia”. Z treści pisma, które zostało przedstawione Presowi, wynikało, iż Anna K. jest matką, która samotnie wychowuje syna Jakuba K. (lat 16) – jego ojciec odbywa karę pozbawienia wolności. W dniu 15 sierpnia 2020 r., gdy odmówił synowi wydania pieniędzy „na piwo” została przez niego pobita. Z uwagi to, że syn staje się coraz bardziej agresywny wnosi, aby został odpowiednio do swojego wieku ukarany. Do pisma dołączyła dokumentację lekarską i zaświadczenie biegłego lekarza sądowego, który stwierdził u niej obrażenia powodujące naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni.

**Jak w tej sytuacji postąpi Prezes Sądu Rejonowego? Czy i jaki skutek procesowy wywoła pismo Anny K.?**

**STĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 34**

1. W sprawie Jacka K., oskarżonego o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. polegającego na tym, że w okresie od listopada 2017 r. do dnia 19 lutego 2018 r., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu pomógł Marcinowi C. w zbyciu złotej biżuterii o łącznej wartości 13 500 zł uzyskanej w wyniku kradzieży wiedząc, że przedmioty te pochodzą z czynu zabronionego. Na pierwszej rozprawie, przed otwarciem przewodu sądowego, wezwana w na rozprawę w charakterze świadka Cecylia S., której Marcin C. skradł w/w biżuterię złożyła wniosek o dopuszczenie jej do udziału w sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego i zasądzenie od oskarżonego na jej rzecz odszkodowania – gdyż do tej pory nie odzyskała skradzionego jej mienia. W tej sytuacji Sąd postanowił odmówić dopuszczenia Cecylii S. do udziału w sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego, gdyż nie jest ona osobą bezpośrednio pokrzywdzoną przestępstwem zarzucanym oskarżonemu. Cecylia S. oświadczyła, że nie zgadza się decyzją sądu i ją zaskarży.

**Oceń zaistniałą sytuację. Czy stanowisko Sądu było słuszne i czy Cecylia S. zgodnie ze swoim zamierzeniem może je zaskarżyć?**

2. Paweł S. i Witold D. zostali oskarżeni o popełnienie przestępstw skarbowych z art. 65 § 1 k.k. Wyznaczając termin pierwszej rozprawy, przewodniczący zarządził zawiadomić prokuratora, naczelnika urzędu skarbowego, który prowadził dochodzenie, oskarżonych i ich obrońców oraz wezwać dwóch zawnioskowanych w akcie oskarżenia świadków. Na wyznaczoną rozprawę stawili się upoważniony przez naczelnika urzędu skarbowego pracownik tego urzędu, obrońca Pawła S. oraz wezwani świadkowie. Na podstawie materiałów zawartych w aktach sprawy przewodniczący stwierdził, że: prokurator został zawiadomiony o terminie rozprawy; zawiadomienie wysłane do Pawła S. nie zostało przez niego odebrane pomimo dwukrotnego awizowania; wezwanie dla Witolda D. oskarżony odebrał osobiście, zawiadomienie dla obrońcy Witolda D. doręczono pracownikowi jego kancelarii.

**Czy w tej sytuacji sąd może przystąpić do rozpoznania sprawy?**

3. W sprawie nieletniej Zofii K. (lat 13), która dopuściła się czynu karalnego z art. 124 § 1 k.w. sąd rodzinny, wydanym postanowieniem, udzielił nieletniej upomnienia i zastosował wobec niej nadzór odpowiedzialny Anny K. – babci nieletniej sprawującej nad nią opiekę, zobowiązując jednocześnie Annę K. do naprawienia szkody wyrządzonej przez nieletnią. Anna K. złożyła zażalenie na postanowienie sądu rodzinnego wnosząc o jego zmianę poprzez zwolnienie z obowiązku sprawowania nadzoru i obowiązku naprawienia szkody. W uzasadnieniu podniosła, że od pewnego czasu nie ma żadnego wpływu na zachowanie swojej wnuczki, którą opiekuje się po śmierci jej rodziców.

**Oceń zaistniałą sytuację? Czy decyzja sądu rodzinnego od strony formalnej i merytorycznej była prawidłowa. Czym jest nadzór odpowiedzialny?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 35**

1. Po przesłuchaniu oskarżonego sąd rejonowy odroczył rozprawę do dnia 8 maja 2019 r. informując o tym oskarżonego. Na rozprawę w tym dniu nie stawiał się oskarżony, a sąd postanowił ją prowadzić pod jego nieobecność w trybie art. 376 § 2 k.p.k. Wobec konieczności kontynuowania postępowania dowodowego, przewodniczący zarządził przerwę do dnia 7 czerwca 2019 r. Wobec tego, że oskarżony nie stawiał się na rozprawę również w tym dniu, Sąd zdecydował o prowadzeniu rozprawy pod nieobecność oskarżonego. Ze względu na to, że i w tym dniu nie zakończono postępowania dowodowego, przewodniczący przerwał rozprawę do dnia 11 lipca 2019 r. Również na tę rozprawę nie stawiał się oskarżony, co spowodowało wydanie postanowienia o prowadzeniu rozprawy pod jego nieobecność. Po zamknięciu przewodu sądowego, sąd odroczył wydanie wyroku do dnia 25 lipca 2019 r. Wydany w tym dniu wyrok nie został zaskarżony, uprawomocnił się i został skierowany do wykonania. W dniu 22 sierpnia 2019 r. do sądu rejonowego wpłynął wniosek oskarżonego o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Podnosił w niej, że nie stawiał się na odroczoną rozprawę, gdyż „w międzyczasie dostał wezwanie do odbycia kary” i skoro jego obecność na rozprawie sąd uznał za obowiązkową, był przekonany, że na rozprawę musi być doprowadzony. O pozostałych terminach rozprawy nie miał natomiast żadnej wiedzy i uważa, że w tym zakresie sąd nie wywiązał się z obowiązku informacyjnego wobec niego jako strony procesowej.

**Czy wniosek oskarżonego jest zasadny?**

2. Wojciech T. został ukarany wyrokiem nakazowym za wykroczenie z art. 124 § 1 k.k. grzywną w wysokości 700 zł. Jednocześnie sąd orzekł wobec obwinionego środek kompensacyjny w postaci obowiązku naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 250 zł. Po doręczeniu wyroku nakazowego stronom, obwiniony złożył sprzeciw, podnosząc w nim jednocześnie, że jeszcze przed wydaniem wyroku naprawił szkodę, wstawiając wybitą szybę. Dlatego też uważa, że wyrok nakazowy nie odpowiada rzeczywistemu stanowi rzeczy i jest zbyt surowy – przy swoich możliwościach finansowych nie jest w stanie uiścić orzeczonej grzywny. Sędzia, któremu przydzielono sprawę, po zapoznaniu się z aktami sprawy i treścią sprzeciwu, skierował sprawę na posiedzenie. Na wyznaczonym posiedzeniu sąd wydał wyrok nakazowy. Uznając obwinionego za winnego zarzucanego mu wykroczenia, wymierzył mu karę miesiąca ograniczenia wolności.

**Oceń zaistniałą sytuację.**

3. Wysłuchując nieletniego Alana K. (lat 14) w postępowaniu dotyczącym dopuszczenia się przez niego czynu karalnego z art. 156 § 1 pkt 2 k.k., sąd rodzinny powziął wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego nieletniego – z Alanem K. nie można było nawiązać kontaktu, zachowywał się agresywnie. (Mając powyższe na uwadze sąd rodzinny postanowił o dopuszczeniu dowodu z opinii dwóch biegłych psychiatrów na okoliczność ustalenia poczytalności Alana K. w chwili czynu oraz możliwości popełnienia przez niego w przyszłości ponownie czynu karalnego o znacznej społecznej szkodliwości.

**Oceń zaistniałą sytuację. Czy decyzja sądu rodzinnego była prawidłowa? Jaki wpływ na dalszy tok postępowania będzie miała opinia biegłych, jeżeli będzie potwierdzała wątpliwości sądu rodzinnego?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 36**

1. W sprawie Jana K., oskarżonego o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 2 k.k., sąd, uwzględniając wniosek pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej, dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu fonoskopii celem ustalenia autentyczności przedstawionego przez oskarżonego nagrania. Po sporządzeniu opinii biegły wniósł o przyznanie mu wynagrodzenia. Na posiedzeniu, o terminie którego nie zawiadomiono stron ani biegłego, sąd przyznał biegłemu wynagrodzenie w wysokości zgodnej z przedstawionym przez niego rachunkiem. Na zarządzenie sędziego odpis postanowienia doręczono tylko biegłemu. W terminie 7 dni od daty posiedzenia do sądu wpłynęło zażalenie oskarżonego, który wniósł o uchylenie w/w postanowienia. W obszernym uzasadnieniu wskazał szereg uchybień świadczących - jego zdaniem - o wadliwości orzeczenia, a to: brak zawiadomienia go o terminie posiedzenia i niedoręczenie mu wydanego na nim postanowienia, przyznanie wynagrodzenia mimo tego, że wniosek biegłego złożony 7 dni po przesłaniu opinii był spóźniony, a ponadto sporządzona opinia jest nierzetelna, zaś podany przez biegłego nakład pracy jest nierealny.

**Czy zażalenie oskarżonego jest dopuszczalne. Czy kwestionowany przez niego sposób procedowania sądu był prawidłowy?**

2. Do Sądu Rejonowego w K. wpłynął akt oskarżenia przeciwko Piotrowi M. Markowi Ch., którym zarzucono popełnienie przestępstwa z art. 160 § 1 i 2 k.k. i art. 155 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej, powołując się na to, że oskarżeni są lekarzami miejscowego szpitala powiatowego, a zdarzenie będące przedmiotem postępowania budziło duże zainteresowanie lokalnych mediów, stwierdził, że sprawa oskarżonych, w której postępowanie przygotowawcze prowadził zresztą Wydział Śledczy Prokuratury Okręgowej w K., powołany zgodnie z przepisami regulaminu wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury do prowadzenia i nadzorowania postępowań przygotowawczych w sprawach o najpoważniejsze przestępstwa o charakterze kryminalnym, ma szczególną wagę i dlatego wniósł o wystąpienie przez Sąd do Sądu Apelacyjnego w K. o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K. (akta sprawy liczą 4 tomy, prokurator zawnioskował do przesłuchania na rozprawie 10 świadków, w postępowaniu przygotowawczym uzyskano opinie zakładów medycyny sądowej dwóch uniwersytetów medycznych).

**Oceń zaistniałą sytuację. Jak powinien postąpić w tej sprawie Sąd Rejonowy?**

3. W sprawie Gwidona S., oskarżonego o przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 k.k.s., Sąd Rejonowy w K. ustalił, że kwota narażonego przez oskarżonego na uszczuplenie podatku jest znacznie niższa niż ta wskazana w zarzucie aktu oskarżenia i nie przekracza ustawowego progu. W tej sytuacji uznał oskarżonego za winnego wykroczenia skarbowego z art. 54 § 3 k.k.s. i wymierzył mu karę grzywny. Wyrok ten zaskarżony został apelacją oskarżonego. Sąd Okręgowy w K. zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. W tej sytuacji oskarżony postanowił ustanowić obrońcę celem wywiedzenia kasacji. Adwokat, do którego się udał, poinformował go jednak, że w jego sprawie kasację może wnieść tylko Minister Sprawiedliwości albo Rzecznik Praw Obywatelskich, ale może spróbować złożyć wniosek o wznowienie postępowania.

**Czy udzielona porada był trafna?**



**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 37**

1. Sąd Rejonowy w K., wyrokiem z dnia 22 lipca 2020 r., wydanym w sprawie Jana K. oskarżonego subsydiarnym aktem oskarżenia o popełnienie czynu z art. 288 § 1 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. art. 31 § 1 k.k. umorzył wobec oskarżonego postępowanie karne. Żadna ze stron nie złożyła wniosku o sporządzenie uzasadniania wyroku. W dniu 10 sierpnia 2020 r. do Sądu Rejonowego wpłynął wniosek obrońcy z urzędu oskarżonego o zasądzenie na jego rzecz kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu, które nie zostały pokryte w całości ani w części. Przewodniczący wydziału, zapoznając się z wnioskiem stwierdził, że wydany w sprawie Jana K. wyrok nie zawiera rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Z akt sprawy wynikało, że w trakcie głosów końcowych, pełnomocnik oskarżyciela subsydiarnego wnosił o zasądzenie na rzecz oskarżyciela zwrotu poniesionych kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego i uiszczonych opłat od aktu oskarżenia. O obciążenie oskarżyciela posiłkowego kosztami postępowania, w tym kosztami opinii biegłych lekarzy psychiatrów wnosił natomiast oskarżony i wyznaczony mu z urzędu obrońca. W postępowaniu nie brał udziału prokurator. W tej sytuacji przewodniczący wydziału zarządził przedstawienie sprawy sędziemu referentowi w celu wydania orzeczenia o kosztach.

**Przedstaw dalszy tok postępowania. Kto i w jakim zakresie poniesie koszty procesu?**

2. Jan G. i Wiktor B. zostali oskarżeni o popełnienie czynu z art. 158 § 1 k.k., polegającego na tym, że w dniu 31 grudnia 2017 r. wzięli udział w pobiciu Jana S. Wobec tego, że Wiktor B. uległ poważnemu wypadkowi drogowemu jego sprawę wyłączono do odrębnego rozpoznania i zwieszono postępowanie. W sprawie prowadzonej przeciwko Janowi G. zapadł natomiast w dniu 6 września 2018 r. prawomocny wyrok uniewinniający – oceniając materiał dowodowy zakwestionowano wartość dowodową zeznań pokrzywdzonego – jedyne go świadka, który w czasie pobicia znajdował się pod znacznym wpływem alkoholu. W dniu 9 marca 2020 r. podjęto postępowanie przeciwko Wiktorowi B. Na rozprawie w dniu 22 lipca 2020 r., przed otwarciem przewodu sądowego Wiktor B. wniósł o umorzenie postępowania z tego powodu, że postępowanie w przedmiocie zarzucanego mu przestępstwa zostało prawomocnie zakończone.

**Oceń zasadność wniosku oskarżonego. Jak w tej sytuacji postąpi sąd?**

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. Renata S. została skazana na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności za przestępstwo z art. 212 § 1 k.k. Jednocześnie Sąd Rejonowy „na mocy art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 2 k.k. zobowiązał oskarżoną do przeproszenia pokrzywdzonego”. Wyrok uprawomocnił się w pierwszej instancji – żadna ze stron nie wniosła apelacji; nie zostało też sporządzone jego pisemne uzasadnienie. Po upływie 3 miesięcy od prawomocności wyroku do Sądu Rejonowego wpłynął wniosek oskarżonej o „doprecyzowanie wyroku poprzez określenie sposobu wykonania nałożonego na nią obowiązku, gdyż chciałaby go wykonać, lecz nie może w tym zakresie dojść do porozumienia z pokrzywdzonym, którego oczekiwania (przeproszenie go na w antenie ogólnopolskiego kanału telewizyjnego) przekraczają jej możliwości finansowe. Wniosek oskarżonej przedstawiono sędziemu referentowi, a ten skierował sprawę na posiedzenie celem wydania postanowienia w przedmiocie rozstrzygnięcia wątpliwości co do wykonania wyroku.

**Oceń zaistniałą sytuację.**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 38**

1. Do Sądu Rejonowego w K. wpłynął akt oskarżenia przeciwko Piotrowi M. oskarżonemu o popełnienie przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. Sędzia referent, zapoznając się ze sprawą, stwierdził, iż do akt sprawy wpłynęło pismo obrońcy oskarżonego, zawierające wniosek o zwrot sprawy prokuratorowi celem uzupełnienia istotnych braków postępowania przygotowawczego. W uzasadnieniu wniosku obrońca podniósł, że mimo złożenia w dochodzeniu wniosku o końcowe zaznajomienie jego mandanta z materiałami postępowania, podejrzany w ogóle nie został powiadomiony o możliwości przejrzenia akt i wyznaczonym terminie do zapoznania się z nimi, w wyniku czego doszło do obrazy art. 321 § 1 k.p.k. i rażącego naruszenia prawa podejrzanego do obrony na etapie postępowania przygotowawczego.

**Czy wniosek obrońcy oskarżonego jest słuszny. Czy złożony wniosek będzie miał wpływ na dalszy tok postępowania?**

2. W sprawie Romana S., oskarżonego o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k., prokurator skierował do Sądu Rejonowego w K. wniosek o warunkowe umorzenie postępowania. Na wyznaczone w tej sprawie w dniu 28 sierpnia 2020 r. posiedzenie nie stawił się oskarżony zawiadomiony prawidłowo. Stawił się jego obrońca, który oświadczył, że oskarżony z uwagi na kontakt z osobą, u której rozpoznano zakażenie wirusem COVID-19, został objęty kwarantanną i dlatego nie może uczestniczyć w posiedzeniu. W rozmowie telefonicznej odbytej z obrońcą nie domagał się składania wniosku o odroczenie posiedzenia. Na posiedzenie stawiała się też pokrzywdzona Alina K., która oświadczyła, że będzie działała w sprawie jako oskarżycielka posiłkowa. Oświadczyła również, że sprzeciwia się warunkowemu umorzeniu postępowania, jeżeli w wydanym orzeczeniu nie zostanie zasądzone na jej rzecz odpowiednie odszkodowanie, o którym oskarżony do tej pory z nią nie rozmawiał.

**Oceń zaistniałą sytuację. Czy w tej sprawie pokrzywdzona będzie mogła działać w charakterze oskarżyciela posiłkowego? Czy sąd może rozpoznać wniosek prokuratora?**

3. W dniu 22 lipca 2020 r. do Sądu Rejonowego w K. wpłynęło pismo Anny K. oznaczone jako „akt oskarżenia” przeciwko Janowi S. W treści tego pisma Anna K. wniosła o ukaranie Jana K. za wykroczenie polegające na tym, że „w dniu 10 lipca 2020 r. w K., umyślnie dopuścił się zniszczenia szyby w drzwiach wejściowych do jej domu, powodując szkodę w kwocie 150 zł. Do pisma dołączyła rachunek za wykonanie usługi szklarskiej oraz wniosła o przesłuchanie Jolanty S. – sąsiadki, która była świadkiem zdarzenia.

**Jak w tej sytuacji postąpi sąd?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 39**

1. Witold G. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. Na pierwszą wyznaczoną w tej sprawie rozprawę stawiał się oskarżony oraz wszyscy wezwani świadkowie. Przed otwarciem przewodu sądowego oskarżony złożył wniosek o odroczenie rozprawy i wyznaczenie mu obrońcy z urzędu. W uzasadnieniu podniósł, że z uwagi na sytuację rodzinną, zdrowotną i majątkową nie jest w stanie pokryć kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru (przedstawił potwierdzające to zaświadczenia). Nie zgłaszał wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu wcześniej, bo liczył na to, że uda mu się podjąć dobrze płatną pracę, co jednak nie nastąpiło. Obecny na rozprawie prokurator, odnosząc się do wniosku o odroczenie rozprawy, stwierdził, że brak jest podstaw do jego uwzględnienia, tym bardziej, że z uwagi na stawiennictwo wszystkich świadków możliwe jest przeprowadzenie całego przewodu sądowego i wydanie wyroku.

**Oceń zaistniałą sytuację. Jak powinien postąpić sąd, jeżeli oskarżony rzeczywiście nie jest w stanie ponieść kosztów obrony z wyboru?**

2. W stosunku do Janusza S. podejrzanego o popełnienie przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k. prokurator skierował do Sądu Rejonowego w K. wniosek o umorzenie postępowania i zastosowanie wobec podejrzanego środka zabezpieczającego w postaci terapii. Prezes skierował sprawę na rozprawę, na którą nie stawiał się podejrzany – odpowiadający z wolności - zawiadomiony prawidłowo. Stawiał się jego obrońca, wezwani świadkowie oraz biegli. Po otwarciu przewodu sądowego, odczytaniu wyjaśnień podejrzanego ze śledztwa, przesłuchaniu wezwanych przez sąd świadków oraz biegłych, przewodniczący zamknął przewód sądowy i po wysłuchaniu głosów stron sąd ogłosił wyrok, którym umorzył postępowanie i orzekł wobec podejrzanego wnioskowany przez prokuratora środek zabezpieczający.

**Czy sposób procedowania sądu był prawidłowy?**

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. Leszek K. został skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Orzeczono wobec niego również zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów na okres 3 lat oraz świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł. Po odbyciu 6 miesięcy kary Leszek K. zwrócił się do Sądu Rejonowego w K. o udzielenie mu warunkowego zwolnienia. Podniósł, że odbył już ponad połowę kary, uiszczył w całości świadczenie pieniężne, a z nałożonego na niego obowiązku pracy wywiązywał się wzorowo.

**Oceń zasadność wniosku.**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 40**

1. Postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2020 r. Sąd Rejonowy w K. zastosował wobec Rafała P. podejrzanego o popełnienie przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy. Powyższe postanowienie zaskarżone zostało zażaleniem podejrzanego, który zakwestionował zasadność przyjęcia, że zgromadzony materiał dowodowy wskazuje na duże prawdopodobieństwo, że popełnił zarzucane mu przestępstwo. Po przeprowadzeniu posiedzenia, na którym obrońca podejrzanego popierał zażalenie podejrzanego, a prokurator wnosił o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia Sąd odwoławczy zarządził naradę. Jej wyniki nie pozostawiały wątpliwości co do słuszności postanowienia Sądu pierwszej instancji, przewodniczący stwierdził jednak, że zaskarżone postanowienie – czego nie dostrzegły strony – nie zostało podpisane przez sędziego biorącego udział w jego wydaniu.

**Jak w tej sytuacji powinien postąpić Sąd odwoławczy?**

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. Waldemar K. został uniewinniony od zarzucanego mu czynu. Wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku złożyli w terminie: prokurator, oskarżyciel posiłkowy oraz pełnomocnik. Wyrok wraz z uzasadnieniem został doręczony prokuratorowi i pełnomocnikowi oskarżyciela posiłkowego w dniu 4 sierpnia 2020 r., oskarżyciel posiłkowy odebrał awizowaną przesyłkę w urzędzie pocztowym w dniu 8 sierpnia 2020 r. (sobota). Apelacja prokuratora wpłynęła do Sądu Rejonowego w dniu 14 sierpnia 2020 r., w dniu 19 sierpnia 2020 r. apelację w urzędzie pocztowym nadał pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, zaś apelacja sporządzona osobiście przez oskarżyciela została złożona w biurze podawczym Sądu Rejonowego w K. w dniu 24 sierpnia 2020 r.

**Oceń zaistniałą sytuację. Jakie czynności powinien podjąć w tej sprawie prezes sądu lub upoważniony sędzia?**

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 28 lutego 2020 r. Paweł S. został prawomocnie skazany za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. W dniu 22 lipca 2020 r. skazany zwrócił się do Sądu Rejonowego w K. z wnioskiem o zezwolenie na odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego. W uzasadnieniu podniósł, że od popełnienia przestępstwa, za które został skazany minęło już 10 lat. Obecnie pracuje, posiada rodzinę i cieszy się dobrą opinią. Przyznał też, iż w stosunku do niego wykonywana jest kara ograniczenia wolności w rozmiarze 10 miesięcy, ale został ona orzeczona za przestępstwo nieumyślne z art. 177 § 1 k.k.

**Oceń zasadność wniosku. Jakie czynności podejmie w tej sprawie sąd, do którego złożono wniosek?**



**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 41**

1. Wyrokiem z dnia 22 lipca 2020 r. Paweł M. został skazany za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. i in. na karę pozbawienia wolności. Wyrok uprawomocnił. W sprawie nie zostało sporządzone pisemne uzasadnienie. Jeszcze przed skierowaniem wyroku do wykonania do Sądu wpłynęło pismo Pawła M., który wniósł o zwrócenie mu zabezpieczonego przy zatrzymaniu telefonu komórkowego, który nie był przez niego wykorzystywany do popełnienia przestępstwa. Przeglądając akta sprawy przewodniczący wydziału stwierdził, że wydany wyrok nie zawiera rozstrzygnięcia o dowodach rzeczowych. Ze znajdującego się aktach sprawy wykazu dowodów rzeczowych wynikało, że wraz z aktem oskarżenia prokurator przekazał do dyspozycji sądu ślady kryminalistyczne zabezpieczone na miejscu przestępstwa oraz materiały porównawcze pobrane od oskarżonego, łom, którym oskarżony posługiwał się przy dokonaniu włamania, a także zabezpieczone podczas przeszukania mieszkania przedmioty – komplet wytrychów oraz biżuterię, co do której oskarżony oświadczył, że nie wyjawia skąd ją posiada. W tej sytuacji przewodniczący zarządził przedstawić akta sędziemu referentowi celem podjęcia stosownych czynności.

**Jakie to będą czynności?**

2. W dniu 28 sierpnia 2020 r. Natalia M. złożyła w Sądzie Rejonowym w K. pismo, w którym stwierdziła, iż składa zażalenie na bezzasadne zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie do Komisariatu Policji w dniu 27 sierpnia 2020. Do zażalenia dołączyła kopię protokołu zatrzymania, z którego wynikało, że została zatrzymana w związku „z przechodzeniem przez jezdnię w miejscu niedozwolonym – tj. popełnieniem wykroczenia z art. 97 k.w. i doprowadzona do komisariatu celem potwierdzenia tożsamości z uwagi na nieposiadanie przy sobie żadnych dokumentów”. W uzasadnieniu zażalenia dodała, że za „chwilę roztargnienia” została potraktowana jak poszukiwany przestępca, a przecież nie ma obowiązku nosić przy sobie dokumentów.

**Oceń zaistniałą sytuację. Czy zażalenie Natalii M. było dopuszczalne? Jak powinien postąpić Sąd Rejonowy?**

3. Postanowieniem z dnia 5 marca 2020 r., Sąd Rejonowy w S., uwzględniając wniosek skazanego Janusza K. o odroczenie wykonania kary roku pozbawienia wolności, motywowany względami osobistymi – przeprowadzeniem planowego zabiegu operacyjnego – endoplastyki stawu biodrowego, odroczył mu wykonanie kary na okres 5 miesięcy. Postanowienie nie zostało zaskarżone przez żadną ze stron. W dniu 15 czerwca 2020 r. kurator poinformował sąd, że z uwagi na zagrożenie COVID-19 i odwołanie wszystkich planowych zabiegów operacyjnych, zabieg skazanego będzie wykonany nie wcześniej niż w grudniu 2020 r. W tym stanie rzeczy sprawę skazanego skierowano na posiedzenie, na które stawiał się skazany, który potwierdził informacje kuratora i wniósł o przedłużenie okresu odroczenia do roku. Po wysłuchaniu skazanego, postanowieniem z dnia 22 lipca 2020 r., sąd, orzekając z urzędu, odwołał skazanemu odroczenie wykonania kary, podnosząc, że jeżeli zajdzie taka potrzeba, skazany będzie mógł skorzystać z przerwy w karze.

**Oceń trafność rozstrzygnięcia sądu. Czy skazany może je zaskarżyć?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 42**

1. Grzegorz B. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w W. za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. Obrońca oskarżonego złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku – w całości. Wyrok z uzasadnieniem został doręczony obrońcy w dniu 5 sierpnia 2020 r. W dniu 11 sierpnia 2020 r. w biurze podawczym Sądu oskarżony złożył pismo procesowe zatytułowane „odwołanie od uzasadnienia wyroku”. W jego treści podniósł, że argumentacja użyta przez Sąd w uzasadnieniu wyroku jest dla niego krzywdząca i może być wykorzystywana w przyszłości do szkalowania jego dobrego imienia, świadczy też o negatywnym nastawieniu sądu do jego osoby. Nie można bowiem określać go mianem sprawcy „zdemoralizowanego” w sytuacji, gdy nigdy wcześniej nie był karany – nawet mandatem. Dlatego wnosi o zmianę uzasadnienia wyroku. Obrońca oskarżonego nie wniósł apelacji.

**Oceń zaistniałą sytuację. Wskaż dalszy tok postępowania.**

2. Roman S., obwiniony o wykroczenie z art. 92 § 1 k.w., zwrócił się do Sądu Rejonowego w B. o przesłuchanie go w drodze pomocy prawnej przez sąd najbliższy miejsca zamieszkania – mieszka bowiem w odległości 400 km od miejscowości, w której miał się dopuścić zarzucanego mu wykroczenia. Sąd uwzględnił wniosek obwinionego i zwrócił się do Sądu Rejonowego w S. o przesłuchanie Romana S. Przed rozpoczęciem składania wyjaśnień obwiniony oświadczył, iż wnosi o wyrozumiałość, jeżeli będzie mówił nieskładnie, gdyż od wielu cierpi na rozpoznaną u niego depresję, której objawy w ostatnich dniach się nasiliły. Jednocześnie wniósł o przesłuchanie w charakterze świadka Jadwigi S. jego żony, która stawiała się z nim na posiedzenie, a posiada informacje dotyczące zdarzenia będącego przedmiotem postępowania.

**Oceń zaistniałą sytuację. Jak powinien postąpić Sąd Rejonowy w S.?**

3. Paweł J. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w O. na karę 300 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda. Został w tej sprawie obciążony kosztami sądowymi w kwocie 1500 zł. Po wezwaniu do uiszczenia tych należności skazany zwrócił się do Sądu Rejonowego o rozłożenie ich na największą z możliwych ilość rat. W uzasadnieniu podał, że nie zamierza uchylać się od uiszczenia grzywny, ale nie posiada żadnych oszczędności, jest inwalidą utrzymującym się renty i posiada na utrzymaniu niepracującą żonę. Choć żyją bardzo skromnie, to pobierana renta wystarcza im jedynie na pokrycie stałych opłat i wykup leków, aby przeżyć muszą stale korzystać z różnych form pomocy społecznej.

**Oceń zasadność wniosku skazanego, zaproponuj rozstrzygnięcie i je uzasadnij.**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 43**

1. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. Bogdan J. został ukarany za wykroczenie z art. 87 § 1 k.w. karą „miesiąca aresztu”. Powyższy wyrok zaskarżony został osobistą apelacją obwinionego, który kwestionując prawidłowość ustaleń faktycznych, domagał się uniewinnienia od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Na rozprawę apelacyjną stawiał się Bogdan J. wraz z ustanowionym na etapie postępowania odwoławczego obrońcą. W głosach końcowych obrońca oświadczył, że popiera apelację obwinionego, gdyż uważa, że jest słuszna i jej uwzględnienie jest dla obwinionego najkorzystniejsze, ale z ostrożności procesowej podnosi, że w sprawie zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza – orzeczono karę nieznaną ustawie. Powyższe powinno skutkować uchYLENIEM zaskarżonego wyroku z urzędu.

**Oceń zasadność stanowiska obrońcy. Jak postąpi sąd?**

2. W sprawie Moniki F., oskarżonej o popełnienie przestępstwa z art. 177 § 2 k.k. prezes sądu po przeprowadzeniu wstępnej kontroli aktu oskarżenia, uznał, że odpowiada on warunkom formalnym i zarządził doręczenie jego odpisu oskarżonej, wzywając ją do składania wniosków dowodowych w terminie 7 dni od daty doręczenia aktu oskarżenia. Na wyznaczoną w tej sprawie rozprawę stawiała się oskarżona wraz z ustanowionym obrońcą oraz wezwani świadkowie. Po wysłuchaniu oskarżonej i wezwanych świadków, w ramach wniosków przed zamknięciem przewodu sądowego. Obrońca oskarżonej złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań Jana S.- jednej z osób uczestniczących w wypadku, która nie została przesłuchana w śledztwie. Prokurator, ustosunkowując się do wniosku, wniósł o jego oddalenie, gdyż został złożony po miesiącu od zakończenia zakreślonego oskarżonej terminu, a wniosek nie dotyczy dowodu nieznanego oskarżonej.

**Oceń zaistniałą sytuację. Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?**

3. W stosunku do skazanego Leszka S. Sąd Rejonowy w K., uwzględniając jego wniosek, rozłożył skazanemu orzeczoną grzywnę na 12 miesięcznych rat po 500 zł każda płatnych do 20 każdego miesiąca. Wobec tego, że skazany nie uiścił w terminie czwartej i piątej raty Sąd Rejonowy postanowił odwołać rozłożenie grzywny na raty i skierować ją do egzekucji. Zażalenie na to postanowienie złożył skazany wnosząc o jego uchylenie. W uzasadnieniu podniósł, że nie uiścił w terminie rat, gdyż w miesiącach, w których ich nie wpłacił, przy wykonywaniu remontu mieszkania pojawiła się konieczność przeprowadzenia dodatkowych nieplanowanych wcześniej prac. Raty te zamierzał uregulować w kolejnych miesiącach, dokonując większych wpłat. Ponadto, gdyby Sąd powiadomił go o wyznaczeniu posiedzenia w przedmiocie odwołania rozłożenia grzywny na raty, to na pewno stawiliby się na nie i wyjaśnił zaistniałą sytuację, a nawet zapożyczył się i wpłacił zaległe raty.

**Oceń zasadność zażalenia skazanego.**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 44**

1. Prokurator skierował do sądu rejonowego akt oskarżenia zarzucając oskarżonemu popełnienie ciągu 25 przestępstw z art. 286 § 1 k.k. – oskarżony, posługując się nieprawdziwymi danymi, za pośrednictwem Internetu oferował do sprzedaży towar, którego nie posiadał, wyłudżając w ten sposób kwoty z tytułu zaliczek wpłacanych przez pokrzywdzonych na rachunek bankowy, założony przez oskarżonego na fikcyjną firmę. Po zapoznaniu się z aktami sprawy Sąd Rejonowy postanowił zwrócić prokuratorowi sprawę celem uzupełnienia istotnych braków postępowania – tj. przesłuchania w charakterze świadków wszystkich pokrzywdzonych. Zażalenie na to postanowienie złożył prokurator. Wnosząc o jego uchylenie, stwierdził, że przeprowadzone postępowanie przygotowawcze nie jest dotknięte istotnymi brakami utrudniającymi sądowi rozpoznanie sprawy. Wprawdzie przesłuchano tylko czterech pokrzywdzonych, ale w świetle pozostałych dowodów – wyciągów bankowych, korespondencji oskarżonego z pokrzywdzonymi, częściowo wyjaśnień samego oskarżonego oraz innych zawnioskowanych do ujawnienia na rozprawie dokumentów okoliczności popełnienia przez oskarżonego wszystkich zarzucanych mu czynów, nie budzą jakichkolwiek wątpliwości.

**Oceń zasadność zażalenia prokuratora.**

2. Na wyznaczoną w dniu 22 lipca 2020 r. w Sądzie Rejonowym w K. rozprawę nie stawili się wezwani świadkowie – Leszek W. oraz Andrzej S. Wobec tego, że obaj świadkowie w ocenie sądu zostali prawidłowo wezwani i nie usprawiedliwili swojego niestawiennictwa, Sąd postanowił ukarać ich karami porządkowymi w kwotach po 2000 zł. Odpisy postanowienia doręczono obu świadkom w dniu 5 sierpnia 2020 r. W dniu 12 sierpnia 2020 r. do Sądu Rejonowego wpłynęło zażalenie pełnomocnika Leszka W., który wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia, podnosząc, że świadek nie wiedział o wezwaniu (przesłana do niego przesyłka nie została odebrana mimo dwukrotnego awizowania). W dniu 31 sierpnia 2020 r. Andrzej S. złożył w biurze podawczym Sądu wnioski o przywrócenie terminu do usprawiedliwienia nieobecności na rozprawie i uchylenie nałożonej kary pieniężnej. W uzasadnieniu podniósł, że na rozprawę nie stawili się z powodu wyjazdu na zaplanowany i opłacony wcześniej urlop, a z uwagi na natłok prac koniecznych do skończenia przed wyjazdem, nie zdążył wcześniej powiadomić Sądu o przyczynie niestawiennictwa na rozprawie.

**Oceń zaistniałą sytuację. Przedstaw tok czynności wywołanych pismami świadków.**

3. W sprawie Janusza S. ukaranego wyrokiem Sądu Rejonowego w K. za wykroczenie karą 10 dni aresztu, upoważniony sędzia kierując wyrok do wykonania zarządził doprowadzenie ukaranego do aresztu śledczego. Zarządzenie to zostało wykonane w dniu 31 sierpnia 2020 r. W dniu 3 września 2020 r. do Sądu Rejonowego w K. wpłynęło pismo Janusza K. oznaczone jako „Skarga - zażalenie na niezasadne zatrzymanie”. W jego uzasadnieniu Janusz S. podniósł, że swoim postępowaniem nigdy nie dał Sądowi podstaw do przejęcia, że będzie próbował uchylać się od odbycia orzeczonej kary. Gdyby dostał wezwanie, na które zresztą oczekiwał, na pewno stawiliby się dobrowolnie do aresztu. Pismo przedstawiono przewodniczącemu wydziału.

**Oceń zaistniałą sytuację. Przedstaw dalszy tok postępowania.**



**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 45**

1. Piotr M. został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. Na rozprawie przed Sądem Rejonowym w K. w dniu 28 sierpnia 2020 r. obwiniony złożył wniosek o skazanie go bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i wymierzenie mu kary grzywny w wysokości 600 zł oraz orzeczenie zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi na okres 5 miesięcy, z jednoczesnym zaliczeniem na poczet tego środka karnego okresu zatrzymania prawa jazdy. Sąd Rejonowy, przy braku sprzeciwu oskarżyciela publicznego, uwzględnił wniosek obwinionego i wyrokiem uznał obwinionego za winnego zarzucanego mu wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. Za to wymierzył mu karę grzywny w wysokości 500 zł oraz, na podstawie art. 87 § 3 k.w., orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 miesięcy, z zaliczeniem na jego poczet okresu zatrzymania prawa jazdy. W dniu 5 września 2020 r. do Sądu Rejonowego wpłynęła apelacja obwinionego w której wniósł o uniewinnienie, gdyż po konsultacji z adwokatem jest przekonany, że jest niewinny i zbyt pochopnie zdecydował się na złożenie wniosku o ukaranie.

**Oceń zaistniałą sytuację. Jak w tym stanie rzeczy postąpi sąd?**

2. Jan K. zwrócił się do Sądu Okręgowego w W. o zasądzenie na jego rzecz kwoty 500000 zł tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za niezasadne tymczasowe aresztowanie w okresie od 10 marca 2019 r. do 28 grudnia 2019 r. w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 28 grudnia 2019 r. umarzającym postępowanie z powodu przedawnienia karalności zarzucanego mu przestępstwa. Z uzyskanych przez Sąd Okręgowy w W. akt sprawy wynikało, że prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w O. z dnia 9 marca 2020 r., cały w/w okres tymczasowego aresztowania został zaliczony Janowi K. na poczet kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem tego Sądu z dnia 2 marca 2020 r.

**Czy ustalona przez Sąd Okręgowy okoliczność będzie miała znaczenie dla biegu postępowania wywołanego wnioskiem Jana K?**

3. obrońca Jana K. wniósł apelację od wyroku Sądu Rejonowego w K. Powołując się na treść protokołu rozprawy, zarzucił mu obrazę prawa procesowego, a to art. 410 k.p.k., mogącą mieć wpływ na treść wyroku, a polegającą na nieujawnieniu na rozprawie dowodów zawnioskowanych przez prokuratora do odczytania na rozprawie, co oznacza naruszenie zasady, że podstawę wyroku może stanowić tylko całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Odpowiedź na apelację złożył pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego. Wnosząc o oddalenie apelacji, wskazał, że podnoszone w niej uchybienie jest tylko pozorne, co w sposób oczywisty potwierdza otworzenie nagrania z przebiegu rozprawy i może zostać konwalidowane w ramach sprostowania protokołu rozprawy.

**Czy zarzut apelacji jest zasadny, czy może rację ma autor odpowiedzi na apelację.**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 46**

1. Rozpoznając sprawę obwinionego Piotra M., na skutek wniosku o ukaranie za wykroczenie z art. 124 § 1 k.w., wniesionego samodzielnie przez oskarżyciela posiłkowego, sąd po przesłuchaniu obwinionego i pokrzywdzonego zdecydował o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego z zakresu szacowania ruchomości. Z wydanej przez biegłego opinii wynikało jednoznacznie, że wartość zniszczonej przez obwinionego szyby wynosiła 700 zł.

**Oceń zaistniałą sytuację. Przedstaw dalszy tok postępowania.**

2. Paweł R. został oskarżony o czyn z art. 207 § 2 i 3 k.k. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 28 sierpnia 2020 r. uznał oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1 k.k., za które wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności. Po ogłoszeniu wyroku przewodniczący zasigalizował stronom potrzebę rozstrzygnięcia kwestii stosowania wobec oskarżonego tymczasowego aresztowania, które zostało wobec niego zastosowane w dniu 31 sierpnia 2018 r. Prokurator, który wcześniej domagał się uznania oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i wymierzenia kary 5 lat pozbawienia wolności, wniósł o dalsze stosowanie tymczasowego aresztowania, ewentualnie dozoru Policji połączonego z zakazem zbliżania się do pokrzywdzonej, pod warunkiem, że oskarżony opuści lokal zajmowany z pokrzywdzoną. Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej wniósł o dalsze stosowanie tymczasowego aresztowania, podnosząc, że będzie ona skarżyła wyrok, a ponadto czyn przypisany oskarżonemu polegał m.in. na groźeniu pokrzywdzonej pozbawieniem życia. Obrońca wniósł o uchylenie tymczasowego aresztowania, gdyż z uwagi na wymiar kary brak jest przesłanek do utrzymywania stosowanego środka zapobiegawczego. Po wysłuchaniu stanowisk stron przewodniczący ogłosił, że kwestia dalszego stosowania wobec oskarżonego tymczasowego aresztowania zostanie rozstrzygnięta na posiedzeniu w dniu 1 września 2020 r.

**Oceń zaistniałą sytuację. Czy decyzja była prawidłowa, zaproponuj rozstrzygnięcie i uzasadnij.**

3. Jakub S. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w S. za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na. grzywnę w wysokości 160 stawek dziennych po 10 zł. z orzeczeniem świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, a także obciążeniem kosztami sądowymi w kwocie 520 zł. W dniu 22 lipca 2020 r. skazany zwrócił się do Sądu Rejonowego z wnioskiem o rozłożenie na raty orzeczonych wobec niego – grzywny, świadczenia pieniężnego oraz kosztów, gdyż z uwagi na konieczność spłaty kredytu mieszkaniowego nie jest w stanie spłacić tych należności jednorazowo. W dniu 5 sierpnia 2020 r., powołując się na utratę zatrudnienia, zmotywował swój wniosek wnosząc o umorzenie w/w należności lub zawieszenie postępowania wykonawczego do czasu znalezienia nowej pracy.

**Ocen zasadność wniosków skazanego. Jak w tej sytuacji powinien postąpić Sąd?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,  
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH  
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 47**

1. Skazany Olaf B. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego. Wobec tego, że już z treści dołączonych do wniosku odpisów wyroków wynikało w sposób oczywisty, że brak warunków do wydania wyroku łącznego, sędzia referent skierował sprawę na posiedzenie, zawiadamiając o jego terminie skazanego i prokuratora. Przygotowując się do posiedzenia, sędzia referent stwierdził, że skazany, który odbywa karę pozbawienia wolności, złożył wniosek o doprowadzenie na posiedzenie. Analizując zaś dołączone akta spraw, w których wydano wyroki objęte wnioskiem, ustalił, że w jednej z nich skazany był badany przez biegłych lekarzy psychiatrów. Z ich opinii wynikało, że w chwili czynu Olaf B. miał w nieznacznym stopniu ograniczoną poczytalność.

**Czy w tej sytuacji dopuszczalne jest przeprowadzenie posiedzenia bez udziału skazanego? Czy należy wyznaczyć mu obrońcę z urzędu?**

2. Rafał M. został oskarżony o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. Oskarżony zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i na rozprawie, nie przyznał się do winy, przedstawiając swoją wersję zdarzenia. Po przesłuchaniu w charakterze świadka pokrzywdzonej – oskarżycielki posiłkowej oskarżony wniósł o dołączenie do akt sprawy uwierzytelnionego odpisu protokołu rozprawy w sprawie rozwodowej prowadzonej między stronami i odczytanie pokrzywdzonej złożonych wówczas przez nią w charakterze strony zeznań, w których odmiennie opisywała jego zachowanie. W tej sytuacji pokrzywdzona wniosła o uwzględnienie również tego co w sprawie rozwodowej wyjaśniał oskarżony, bo i on inaczej opisywał wtedy swoje zachowanie. Wniosła też o przeprowadzenie dowodu z listów, jakie oskarżony wysyłał do niej przeprasząc ją za swoje zachowanie i prosząc, aby do niego wróciła oraz nagrania jednej z awantur wywołanych przez oskarżonego, którą zarejestrowała swoim smartfonem.

**Oceń zaistniałą sytuację? Czy wnioskowane przez strony dowody mogą być wykorzystane w toczącym się procesie?**

3. Piotr M. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w K. na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. W dniu 25 lipca 2020 r. skazany skierował do Sądu Rejonowego w K. wniosek o umożliwienie mu wykonywania 40 godzin pracy miesięcznie (10 godzin w stosunku tygodniowym). Podniósł, iż w dniu 1 października 2020 r. rozpocznie pierwszy rok studiów i wykonywanie wtedy orzeczonej pracy na cele społeczne będzie dla niego dużym obciążeniem. Obecnie, z uwagi na okres wakacyjny mógłby z większym zaangażowaniem i bez uszczerbku dla celu, któremu powinna służyć wykonywana praca, zrealizować ciężący na nim obowiązek.

**Jak w tej sytuacji postąpi sąd?**



**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,  
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH  
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 48**

1. W sprawie Jakuba S. prawomocnie skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 12 lutego 2020 r. za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. wyznaczono na dzień 28 sierpnia 2020 r. posiedzenie w przedmiocie zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności, gdyż w w/w wyroku nie rozstrzygnięto tej kwestii. O terminie posiedzenia zawiadomiono prokuratora oraz skazanego i jego obrońcę. W dniu 17 sierpnia 2020 r. do Sądu Rejonowego wpłynęło pismo skazanego, w którym Jakub S. wniósł o przeprowadzenie posiedzenia z jego udziałem przy wykorzystaniu „skypa”. Obecnie przebywa bowiem w zakładzie karnym znajdującym się „na drugim końcu kraju i nie chce narażać Państwa na niepotrzebne koszty związane z jego doprowadzeniem na posiedzenie, a uważa, że ma prawo uczestniczyć w posiedzeniu i realizować swoje prawo do obrony z wykorzystaniem aktualnych możliwości audiowizualnych”.

**Oceń zaistniałą sytuację. Jak powinien postąpić Sąd?**

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. Leszek K. został skazany za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. Wyrok ten został zaskarżony osobistą apelacją oskarżonego. Leszek K., domagając się w niej uniewinnienia, stwierdził, że zaskarżony wyrok jest niesprawiedliwy, gdyż został wydany przez „uprzedzonego do sprawy sędziego”. Dopiero po wydaniu wyroku dowiedział się, że to na skutek decyzji orzekającej w jego sprawie sędzi Anny Nowak zostało wszczęte przeciwko niemu postępowanie przygotowawcze. Wymieniona sędzia uwzględniając zażalenie pokrzywdzonej uchyliła postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania, wskazując na potrzebę przeprowadzenia szeregu dowodów i ponownego przeanalizowania materiału dowodowego. Apelujący wskazał, że nie mógł zgłosić swoich zastrzeżeń co do osoby sędziego w toku postępowania, gdyż sędzia wcześniej posługiwała się nazwiskiem panińskim – Kowalska, ale uważa, że sędzia powinna wyłączyć się od rozpoznawania jego sprawy z urzędu.

**Oceń zasadność apelacji oskarżonego?**

3. W dniu 7 sierpnia 2020 r. skazany Henryk K. zwrócił się do Sądu Rejonowego w S. z wnioskiem o warunkowe zawieszenie na okres próby 2 lat wykonania kary roku pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 15 maja 2016 r. za przestępstwo z art. 177 § 2 k.k., którego dopuścił się w dniu 1 maja 2015 r. W uzasadnieniu podniósł, że ze względów rodzinnych – konieczność sprawowania opieki nad chorującą na nowotwór żoną – korzystał od 10 sierpnia 2018 r. do 10 sierpnia 2019 r. z odroczenia wykonania kary. Z akt sprawy wynika, że kara, której dotyczy wniosek, została orzeczona w warunkowym zawieszeniu jej wykonania na okres próby 5 lat. Postanowieniem z dnia 15 maja 2018 r. zarządzono jej wykonanie, uznając, że skazany uchylił się od uiszczenia orzeczonej na podstawie art. 75 § 1 k.k. grzywny 100 stawek dziennych po 100 zł każda.

**Oceń zaistniałą sytuację. Czy zachodzą warunki do uwzględnienia wniosku skazanego?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 49**

1. Leszek T. został obwiniony o popełnienie w dniu 15 sierpnia 2017 r. wykroczenia z art. 92a § 1 k.w. Wydany w tej sprawie wyrokiem nakazowym z dnia 12 czerwca 2018 r. został ukarany grzywną w kwocie 100 zł. Z uwagi na sprzeciw złożony przez obwinionego od wyroku nakazowego doręczono mu dopiero w dniu 31 grudnia 2018 r., sprawa została skierowana do rozpoznania na rozprawie w dniu 15 lipca 2019 r. Na rozprawę nie stawili się obwiniony. Stawili się natomiast wezwani świadkowie oraz oskarżyciel publiczny. Po przeprowadzeniu rozprawy, na której odczytano wyjaśnienia obwinionego i przesłuchano wezwanych świadków, sąd wydał wyrok zaoczny. Przesyłkę zawierającą wyrok zaoczny, wysłany na adres zamieszkania obwinionego doręczono – dorosłemu domownikowi – żonie obwinionego. Po stwierdzeniu prawomocności wyroku zaocznego, w dniu 3 września 2019 r. wyrok skierowano do wykonania. W dniu 1 września 2020 r. do sądu wpłynęło pismo Leszka T., w którym wniósł o umorzenie postępowania z powodu przedawnienia karalności zarzucanego mu wykroczenia. W uzasadnieniu podniósł, że wydanym wobec niego wyroku zaocznym nie wiedział, gdyż zarówno zawiadomienie o rozprawie, jak i wyrok zaoczny odebrała jego żona, z którą był skłócony i która, chcąc mu dokuczyć, nie przekazała mu kierowanej do niego korespondencji.

**Czy sąd może postąpić w sposób wskazany przez obwinionego? Uzasadnij swoje stanowisko.**

2. Do Sądu Rejonowego w K. prokurator skierował akt oskarżenia przeciwko Aleksandrowi S., któremu zarzucił popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Przed terminem pierwszej wyznaczonej w tej sprawie rozprawy do Sądu wpłynęło pismo oskarżonego zawierające jego wniosek o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Rejonowego w K. oraz sędziów Sądu Okręgowego w K. od orzekania w jego sprawie. W uzasadnieniu podniósł, że jako pokrzywdzony w tej sprawie występuje ojciec sędziego Jana Kowalskiego sędziego Sądu Rejonowego w K., obecnie delegowanego do Sądu Okręgowego w K. Okoliczność ta w przekonaniu oskarżonego wyklucza bezstronne i obiektywne rozpoznanie jego sprawy. Pismo oskarżonego przedstawiono wraz z aktami sędziemu referentowi.

**Jak w tej sytuacji powinien postąpić sędzia referent?**

3. Pracownicy firmy ochraniającej jeden z dyskontów spożywczych zatrzymali Angelikę K. (lat 16) na gorącym uczynku kradzieży. Angelika K. usiłował opuścić teren sklepu wynosząc w posiadanym plecaku i ukryte pod odzieżą 3 butelki alkoholu o łącznej wartości 150 zł. Wezwanemu na miejsce zatrzymania patrolowi Policji Angelika K. oświadczyła, że jest wychowankiem zakładu poprawczego i obecnie korzysta z udzielonej jej w ramach nagrody przepustki na okres 3 dni. Dodała też, że żąda umożliwienia jej złożenia do Sądu Rodzinnego zażalenia na zatrzymanie.

**Czy opisane zdarzenie będzie miało wpływ na sytuację nieletniej, a jeżeli tak, to jaki?**

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,**  
**POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH**  
**NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

**ZESTAW NR 50**

1. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. Mariusz Z. został skazany za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. Powyższy wyrok zaskarżony został apelacją obrońcy, ustanowionego przez oskarżonego dopiero na etapie postępowania międzyinstancyjnego. Skarżący zarzucił wyrokowi Sądu pierwszej instancji naruszenie przepisów procesowych – wyrażające się w braku dążenia do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, a w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa w sytuacji, gdy tego czynu nie popełnił. W apelacji zawarł też wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań dzieci oskarżonego (lat 17 i 15), które z racji wspólnego zamieszkiwania z oskarżonym i pokrzywdzoną były bezpośrednimi świadkami zachowania oskarżonego i poświadczą, że nie znęcał się nad pokrzywdzoną. Obecny na rozprawie apelacyjnej oskarżony poparł ten wniosek, stwierdzając, że nie zgłaszał go wcześniej, gdyż dla dobra dzieci, chciał je chronić przed stresem związanym z koniecznością zeznawania w sprawie dotyczącej rodziców, a ponadto jest przekonany o swojej niewinności i był pewny, że gdyby to było konieczne, to jego dzieci byłyby przesłuchane przez prokuratora lub sąd pierwszej instancji.

**Oceń zaistniałą sytuację. Jak w tym stanie rzeczy powinien postąpić sąd odwoławczy?**

2. W dniu 14 sierpnia 2020 r. o godz. 23.45 funkcjonariusze Policji zatrzymali Rafała B. – podejrzanego o popełnienie przestępstwa z art. 286 § k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. Po przeprowadzeniu niezbędnych czynności dowodowych z podejrzanym, w dniu 15 sierpnia 2020 r., prokurator skierował do Sądu Rejonowego w K. wniosek o zastosowanie wobec Rafała B. tymczasowego aresztowania na okres trzech miesięcy. Wniosek – wraz z informacją o przekazaniu podejrzanego do dyspozycji Sądu wpłynął do Sądu Rejonowego w K. w dniu 15 sierpnia 2020 r. o 14.55. Z uwagi na konieczność zapoznania się z obszernym materiałem dowodowym dołączonym do wniosku Przewodniczący wyznaczył termin posiedzenia na dzień 16 sierpnia 2020 r., godz. 12.00. Ze względu na nagłe pogorszenie stanu zdrowia rozpoznający wniosek sędzia przerwał posiedzenie, a lekarz wezwanego pogotowia ratunkowego zdecydował o przewiezieniu go do szpitala. Poinformowany o zaistniałej sytuacji przewodniczący wydziału przybył do sądu o godz. 15.00 i zarządził zwolnienie podejrzanego.

**Czy zarządzenie przewodniczącego było słuszne? Jak w tej sytuacji należy postąpić z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania?**

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 15 listopada 2020 r. Krzysztof F. został skazany na karę 9 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na potrąceniu 20% wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym. Nałożono też na niego obowiązek naprawienia szkody. W dniu 27 sierpnia 2020 r., Krzysztof F. został zatrzymany jako podejrzany o popełnienie przestępstwa z art. 200 § 1 k.k., a w dniu 28 sierpnia 2020 r., Sąd Rejonowy w C. na wniosek prokuratora zastosował wobec niego środek zapobiegawczy postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy. W związku z powyższym kurator na polecenie Sądu ustalił, że potrącenia wynagrodzenia za pracę skazanego były dokonywane przez okres 7 miesięcy. Skazany wykonał również obowiązek naprawienia szkody.

**Czy tymczasowe aresztowanie będzie miało wpływ na sytuację Krzysztofa F. jako skazanego? Jeżeli tak to jaki?**